

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS EMOR • MAAMAR 1

ונקדשתי בתוך בני ישראל וכו'

« Et Je serai sanctifié au
milieu des enfants d'Israël »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/1/

1 ונקדשתי בתוך בני ישראל וכי. להבין מהו לשון תוך. וגם צ"ל מאמר צ"ל [מאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בענין שיש ג' כתות מלאכים.

« Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël », etc. Il nous faut comprendre ce que signifie l'expression « au milieu ». Il nous faut également comprendre l'enseignement de nos Sages, de mémoire bénie, selon lequel il existe trois groupes d'anges.

כת אחת אומרת קדוש. וכת א' אומרת קדוש קדוש וכת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו'.

Un groupe dit : « Saint » ; un groupe dit : « Saint, saint » ; et un groupe dit : « Saint, saint, saint est Havaya des armées », etc.

כדאיתא בחולין (דצ"א ע"ב). ור"ל [ורוצה לומר] שהכת הא' אומרת פעם א' קדוש וכת הב' כופלים ואומרים ב"פ [ב' פעמים] קדוש וכת הג' ג"פ [ג' פעמים]. כמו שאנו אומרים.

Comme il est rapporté dans [le traité] 'Houlin (91b). C'est-à-dire que le premier groupe dit « Saint » une fois, que le deuxième le répète et dit « Saint » deux fois, et que le troisième le dit trois fois, comme nous le disons [nous-mêmes].

וגם צ"ל מ"ש בנזיר ג"כ לשון קדוש כמ"ש קדוש יהי [יהיה] גדל פרע כו'. הנה כתיב שרפים עומדים ממעל לו.

Il nous faut également comprendre ce qui est dit du nazir, où l'expression « saint » est également employée, comme il est écrit : « Il sera saint ; il laissera pousser ses cheveux », etc. Or, il est écrit : « Des séraphins se tenaient au-dessus de Lui. »

2 ויש להבין איך יתכן שיעמדו ממעל לשכינה והלא הם נבראים בעלי גבול. הנה כתיב כי עמך מקור חיים ולמה לא נאמר ואתה כו'.

Il faut comprendre comment il est possible qu'ils se tiennent au-dessus de la Chekhina (la Présence divine) : ne sont-ils pas des êtres créés, soumis à des limites ? Or, il est écrit : « Car auprès de Toi est la source de la vie » ; pourquoi n'est-il pas dit : « et Toi », etc. ?

ויוכן כל זה בהקדים להבין פי' וענין קדוש. דהנה קדוש פירושו מובדל, דהיינו כמ"ש אני הו"י לא שניתי שאין שום שינוי אצלו ית' בין קודם בריאת העולם לאחר שנברא

Tout cela se comprendra en commençant par éclaircir le sens et la notion de « saint ». En effet, « saint » signifie séparé ; c'est-à-dire, comme il est écrit : « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé » : il n'y a absolument aucun changement en Lui, béni soit-Il, entre avant la création du monde et après sa création ;

וכמאמר אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא לאחר שנברא כו', ור"ל [ורוצה לומר] שאין שום שינוי והתפעלות ח"ו [חס ושלום] אצלו ית' מבריאת העולם וכמ"ש אני ראשון ואני אחרון כו',

et comme le dit la formule : « Tu es le même avant que le monde soit créé, et Tu es le même après qu'il a été créé », etc. Cela signifie qu'il n'y a absolument aucun changement ni aucune altération, à D.ieu ne plaise, en Lui, béni soit-Il, du fait de la création du monde ; ainsi qu'il est écrit : « Je suis le premier et Je suis le dernier », etc.

והיינו לפי שהוא ית' מובדל מכל העולמות דהיינו שהיותו מחיה ומהוה העולמות אינו כמו שהנפש מחיה את הגוף שמהות הנפש ממש מתלבשת בתוך הגוף להחיותו,

Cela tient au fait que Lui, béni soit-Il, est séparé de tous les mondes ; c'est-à-dire que la manière dont Il donne vie aux mondes et les fait exister ne ressemble pas à celle dont l'âme donne vie au corps, où l'essence même de l'âme est revêtue dans le corps pour lui donner vie,

והרי נתפסת ממש בתוך הגוף ומתחלק החיות המתפשט ממנה בהגוף לג' חלקים שהוא החיות שמלוכש במוחין שבראש.

si bien qu'elle est réellement saisie à l'intérieur du corps, et que la force vitale qui se répand d'elle dans le corps se divise en trois parties : la force vitale qui est revêtue dans le cerveau, dans la tête.

3 והחיות שבגוף והחיות שברגלים. שהחיות המלוכש בהראש נעלה יותר הרבה מחיות שבגוף כנראה כחוש שבראש הוא כל פנימיות החיות.

La force vitale du corps, et la force vitale des jambes. Car la force vitale investie dans la tête est bien supérieure à celle du corps, comme on le constate clairement : dans la tête se trouve toute la dimension intérieure (pnimiyout) de la force vitale,

דהיינו כח המחשבה והשכל והחושים המעולים שבפנים ראייה שמיעה כו'. והחיות שבהגוף הוא למטה מבחי' זו

à savoir le pouvoir de la pensée et de l'intellect, ainsi que les sens supérieurs du visage : la vue, l'ouïe, etc. La force vitale du corps est à un niveau inférieur à celui-ci ;

דהיינו ששם משכן המדות שבלב שהם למטה מהשכל וגם כח המעשה שבידים הוא למטה במדרגה מן החושים שבפנים ראייה ושמיעה כו'.

c'est-à-dire que s'y trouve le siège des attributs émotionnels (midot) dans le cœur, qui sont inférieurs à l'intellect ; et le pouvoir d'agir des mains est lui aussi d'un rang inférieur aux sens du visage, la vue et l'ouïe, etc.

4 ואח"כ ברגלים החיות יותר למטה מבחי' החיות שבגוף. וכ"ז [וכל זה] מפני שהמוחי' [שהמוחי'] שבראש הם מקבלים תחלה החיות ומבחי' פנימיות יותר

Puis, dans les jambes, la force vitale est d'un niveau encore inférieur à celle qui se trouve dans le corps. Tout cela tient au fait que le cerveau, dans la tête, reçoit la force vitale en premier, et d'un niveau plus intérieur,

היינו מפנימ' [מפנימיות / מפנימית] הנפש, ואח"כ מבחי' התחתונה שבראש נמשך לגוף כו' לכן החיות שבגוף הוא למטה במדרגה מהחיות שבראש וכן עד"ז מהגוף לרגלים.

c'est-à-dire de la dimension intérieure de l'âme ; puis, depuis le niveau inférieur de ce qui se trouve dans la tête, elle se prolonge jusqu'au corps, etc. C'est pourquoi la force vitale dans le corps est d'un rang inférieur à celle qui se trouve dans la tête ; de même, selon ce principe, elle passe du corps aux jambes.

הרי שהחיות המתפשט ממהות הנפש מתחלק לג' חלקים כלליים הנ"ל ראש וגוף ורגלים ויש בכל א' כמה אברים פרטיים כנודע. אך בכלל הם ג' בחי' הנ"ל.

Ainsi, la force vitale qui se répand à partir de l'essence de l'âme se divise en trois parties générales mentionnées ci-dessus : la tête, le corps et les jambes ; chacune comprend plusieurs membres particuliers, comme on le sait. Mais, dans leur expression générale, ce sont les trois niveaux mentionnés ci-dessus.

5 ושינוי בחינותיהם הוא מצד שינוי גילוי החיות הנמשך להם מהנפש כנ"ל שבראש מאיר בחינה עליונה מהנפש כו'.

La différence entre leurs niveaux provient de la différence dans la révélation de la force vitale qui leur est transmise depuis l'âme, comme mentionné plus haut : dans la tête brille un niveau supérieur de l'âme, etc.

ונמצא שחיות הנפש נתפסת ומתלבשת ממש בתוך כלי הגוף ולכן מתחלק החיות הזה המתפשט ממנה ונתפס בהגוף לפי

Il en ressort que la force vitale de l'âme est véritablement saisie et revêtue dans les réceptacles du corps; par conséquent, cette force vitale qui se répand depuis elle et est saisie dans le corps se divise selon

מהות הכלים של הגוף שלהיות כלי המוחי [המוחיין] הם נעלים יותר מכלי הגוף לכך הם מקבלים בחינה עליונה מחיות הנפש שהוא כח המח שבה והשכל כנ"ל.

la nature des réceptacles du corps: puisque les réceptacles du cerveau sont supérieurs aux réceptacles du corps, ils reçoivent un niveau supérieur de la force vitale de l'âme, à savoir sa faculté mentale et intellectuelle, comme mentionné plus haut.

אבל מה שהוא ית' מחיה את העולמות אינו כן שאין בו בחי' התחלקות כלל ח"ו [חס ושלום] ולא שי"ך כלל לומר אצלו ראש וסוף כלל

Mais il n'en va pas ainsi de la manière dont Lui, béni soit-Il, donne vie aux mondes: en Lui, il n'existe absolument aucun aspect de division, à D.ieu ne plaise, et il n'y a nullement lieu de parler à Son sujet d'une tête et d'une fin,

כי הוא ראשון והוא אחרון כו' והיינו לפי שהוא ית' אינו מתלבש כלל בתוך העולמות.

car Il est le premier et Il est le dernier, etc. Cela s'explique par le fait que Lui, béni soit-Il, ne se revêt nullement dans les mondes.

6 ולא כמו שהנשמה מתלבשת בגוף כנ"ל. ולהיות כן אין שי"ך כלל בחי' התחלקות בהיות שהוא מהווה העולמות דההתחלקות הוא מצד ההתלבשות כנ"ל דלפי שכלי המוחי [המוחיין] נעלים יותר

Et non comme l'âme qui s'habille dans le corps, comme indiqué plus haut. Puisqu'il en est ainsi, la notion de division ne s'applique nullement à la force vitale par laquelle Il fait exister les mondes; car la division résulte de l'habillage, comme indiqué plus haut: les réceptacles du cerveau étant plus élevés,

לכן מתלבש בהם בחי' עליונה יותר כו', וזהו דוקא בבחי' החיות המתלבש בתוך הכלים שי"ך לומר כן. un niveau supérieur s'habille donc en eux, etc.; et cela ne peut être dit que de la force vitale qui s'habille à l'intérieur des réceptacles.

משא"כ בו ית' שהיותו מחיה העולמות אינו ע"י שמתלבש בתוכן כלל. הלכך לא שייך כלל שום התחלקות כלל ועיקר גם בהחיות שנמשך ממנו להחיותם כיון שאינו מתלבש בתוכן.

Il n'en va pas ainsi de Lui, béni soit-Il, car Il donne la vie aux mondes sans s'habiller en eux d'aucune manière. Par conséquent, aucune division ne s'applique, absolument, même à la force vitale qui émane de Lui pour leur donner la vie, puisqu'Il ne s'habille pas en eux.

7 וזהו פ"י וענין קדוש דהיינו שהוא ית' קדוש ומובדל מהעולמות דאע"פ [דאף על פי] שמחיה ומהווה אותן מאין עכ"ז [עם כל זה] אינו מתלבש בתוכן כו'.

Tel est le sens et la notion de « saint » : Lui, béni soit-Il, est saint et séparé des mondes ; car, bien qu'Il leur donne la vie et les fasse être à partir du néant, Il n'est néanmoins pas revêtu en eux, etc.

ולפיכך אין שום שינוי והתפעלות אצלו ית' מהבריאה משא"כ הנשמה מתפעלת ממקרי הגוף לפי שמתלבשת ונתפסת בהגוף כנ"ל:

C'est pourquoi la création n'entraîne en Lui, béni soit-Il, aucun changement ni aucune altération, contrairement à l'âme, qui est affectée par ce qui arrive au corps parce qu'elle est revêtue dans le corps et y est saisie, comme mentionné plus haut.

8 ב ואמנם צ"ל שהרי בבריאת העולמות יש ג"כ התחלקות מדרגות אין קץ כידוע בענין השתלשלות העולמות גבוה מעל גבוה שומר כו'. וגם בעוה"ז אנו רואים חילוקי מדרגות דצח"מ [דומם צומח חי מדבר].

2. Toutefois, cela demande à être compris : car, dans la création des mondes aussi, il existe une division en niveaux sans fin, comme on le sait à propos de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) : « Celui qui est au-dessus veille sur celui qui est élevé », etc. Et dans ce monde aussi, nous voyons des différences de niveaux : minéral, végétal, animal et parlant.

וגם בכלל הוא התחלקות לג' בחי' כלליים וכמ"ש ולכבודי בראתיו אף עשיתיו שהן ג' עולמות כללים (ובהם פרטים רבים) ג"ע [גן עדן] העליון גן עדן התחתון ועוה"ז.

Et, de manière générale aussi, il existe une division en trois niveaux généraux, comme il est écrit : « Et pour Ma gloire, Je l'ai créé, formé et fait » : ce sont trois mondes généraux (qui comprennent de nombreux détails), le Gan Eden supérieur, le Gan Eden inférieur et ce monde.

והוא ממש עדי"מ כהתחלקות החיות שבגוף האדם שמתחלק בכלל לגי בחי ראש וגוף ורגל וכך העוה"ז כתיב בו והארץ הדום רגלי וג"ע [וגן עדן] התחתון הוא כמשל הגוף ששם משכן המדות בלב.

Cela est précisément comparable à la division de la force vitale dans le corps humain, qui se répartit en général en trois niveaux : la tête, le corps et la jambe. De même, au sujet de ce monde, il est écrit : « La terre est le marchepied de Mes pieds » ; et le Gan Eden inférieur est comparable au corps dans cette analogie, où se trouve le siège des attributs émotionnels, dans le cœur.

9 וכך נודע דשית ספירן מקננין ביצירה. דהיינו ששם גילוי מדותיו ית' חסד כו' וגם מוחין חב"ד [חכמה בינה ודעת] מתלבשים בהמדות כו'.

Ainsi, il est connu que « les six Séfirot nichent dans Yetsira » : cela signifie que c'est là que se révèlent Ses attributs, béni soit-Il, 'Hessed (bonté), etc., et que l'intellect (mo'hin), 'Hokhma, Bina et Daat, est lui aussi revêtu dans les attributs, etc.

וג"ע [וגן עדן] העליון שם גילוי בחי חב"ד [חכמה בינה ודעת] עצמן דא"ס ב"ה לנשמות היושבים ונהנין מזיו והוא כמו עדי"מ הראש שבו משכן השכל.

Et le Gan Eden supérieur est le lieu où le niveau de la 'Hokhma, de la Bina et de la Daat mêmes de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, se révèle aux âmes qui « sont assises et se délectent de l'éclat » ; cela correspond, par analogie, à la tête, où réside l'intellect.

וא"כ מובן מזה שהחיות הנמשך ממנו ית' בהעולמות ג"כ מתחלק בתוכן לחילוקי מדרגות כמו עדי"מ חיות המתפשט מהנפש בהגוף כנ"ל וההתחלקות נמשך מצד ההתלבשות בכלים.

Si tel est le cas, on comprend que la force vitale qui se prolonge de Lui, béni soit-Il, dans les mondes se divise également en eux en niveaux distincts, tout comme, par analogie, la force vitale qui se répand de l'âme dans le corps, comme indiqué plus haut ; et cette division résulte du revêtement dans des réceptacles.

וא"כ נראה שהחיות הנמשך ממנו ית' ג"כ מתלבש בתוכם, וכן נמצא לרז"ל [לרבותינו זכרונם לברכה] בהדיא (בפ"ק [בפרק קמא] דברכות)

Si tel est le cas, il semble donc que la force vitale qui se prolonge de Lui, béni soit-Il, soit elle aussi revêtue en eux. On trouve effectivement cela explicitement chez nos Sages, de mémoire bénie (dans le premier chapitre de [le traité] Berachos),

שדימו המשכת החיות ממנו ית' להעולמות לסדר המשכת החיות מהנפש בהגוף, והוא מ"ש רז"ל
[רבותינו זכרונם לברכה] (דף י' ע"א)

en ce qu'ils ont comparé le prolongement de la force vitale de Lui, béni soit-Il, vers les mondes à la manière dont la force vitale se prolonge de l'âme dans le corps. C'est ce qu'ont dit nos Sages, de mémoire bénie (folio 10a) :

מה הקב"ה מלא כל העולם אף הנשמה מלאה את כל הגוף, ובמדרש תלים ע"פ ברכי

« De même que le Saint béni soit-Il remplit le monde entier, l'âme remplit le corps entier. » Et dans le Midrach Tehillim, sur [le verset] « Bénis,

נפשי אמרו מה הנפש ממלאה את הגוף כך הקב"ה ממלא את העולם, והרי ענין שהנשמה ממלאה הגוף
הוא בבחי' התלבשות ותפיסה ממש כנ"ל.

mon âme », ils ont dit : « De même que l'âme remplit le corps, le Saint béni soit-Il remplit le monde. » Or, l'âme remplit le corps par un véritable revêtement et en y étant saisie, comme indiqué plus haut.

10 וא"כ מדמים כן ענין התלבשות החיות ממנו ית' בהעולמות, וזהו לכאורה הפך ממשנ"ת [ממה שנתבאר]
דהוא ית' קדוש ומובדל ומחי את העולם שלא ע"י התלבשות ח"ו [חס ושלום].

Si tel est le cas, ils comparent à cela l'investissement de la force vitale émanant de Lui, béni soit-Il, dans les mondes. Cela semble, à première vue, être exactement le contraire de ce qui a été expliqué : Lui, béni soit-Il, est saint et séparé, et donne vie au monde sans s'y investir, à D.ieu ne plaise.

והוא כלל גדול בתורה וכנודע דאיהו תפיס בכולא עלמין ולית מאן דתפיס ב"י [ביה]. אך הענין דודאי יש
בחי' חיות המתלבש בהעולמות בפנימיותם ממש ומתחלק חילוקי מדריגות כמשל התחלקות חיות
הנפש שבגוף.

C'est là un grand principe de la Torah, comme on le sait : « Il saisit tous les mondes, et nul ne Le saisit. » Mais voici l'explication : il existe assurément un niveau de force vitale qui s'investit dans les mondes, au sein même de leur dimension intérieure (pnimiyout), et se répartit en niveaux distincts, comme la force vitale de l'âme dans le corps se répartit, selon l'analogie.

אך כללות בחי' חיות זה המתלבש בעולמות הוא רק בחי' זיו השכינה לבד זיו דוקא מבחי' הנקי שכינה.

Mais, dans son expression générale, cette force vitale qui s'investit dans les mondes n'est que le niveau du rayonnement de la Chekhina (la Présence divine) : un rayonnement précisément, issu du niveau appelé Chekhina.

11 והוא הנקי ג"כ ממכ"ע [ממלא כל עלמין]. ופי' שהחיות שנמשך ממנו ית' להתלבש בתוכיות העולמות ממש הוא רק

Et cela est également appelé la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin). Cela signifie que la force vitale qui émane de Lui, béni soit-Il, afin de s'en revêtir au plus profond même des mondes, n'est que

מבחי' זיו והארה לבד מהשכינה ב"ה שבחי' זיו זה הוא הנמשך להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין]. ובבחי' התלבשות והתחלקות לכל עולם כפי מדרגתו בגי'ע [בגן עדן] העליון כך כו'.

du niveau d'un simple rayonnement et d'un éclat de la Chekhina, bénie soit-Il ; et c'est ce rayonnement qui est attiré pour devenir la lumière qui remplit tous les mondes. Cela se fait par un revêtement et une répartition propres à chaque monde, selon son niveau : dans le Gan Eden supérieur, ainsi, etc.

12 והנה בחי' זיו זה שהוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא הנקי עלמא דאתגליא בזהר. והטעם כי על בחי' זו נאמר ומבשרי אחזה אלוה.

Or, ce niveau de rayonnement, qui est le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), est ce que le Zohar appelle « le monde révélé » (alma de'isgalya). La raison en est qu'à propos de ce niveau, il est dit : « Et de ma chair, je contemplerai D.ieu. »

אחזה ממש כאלו נראה בעין ממש בבחי' גילוי. וענין ראי' [ראיה] זו הוא כמו שמבשרי אנו רואי' [רואים] שיש לנו נפש המחי' [המחיה] בשר הגוף שבהסתלקות הנפש מהגוף

« Je contemplerai », réellement, comme si cela était effectivement vu par l'œil, de manière manifeste. La nature de cette vision est comparable à la façon dont, à partir de notre chair, nous voyons que nous avons une âme qui donne vie à la chair du corps : lorsque l'âme quitte le corps,

אזי נעשה הגוף פגר כאבן כנראה בלילה בעת השינה שהנשמה מסתלקת מהגוף ונשאר קיסטא דחיותא הרי שינה א' מס' [מסכת] במיתה

le corps devient un cadavre, pareil à une pierre ; comme on le constate la nuit, pendant le sommeil, lorsque l'âme quitte le corps et qu'il ne reste qu'« une faible mesure de vie ». Ainsi, le sommeil est un soixantième de la mort.

ולכן מברכים בכל בקר בעמידה משינה בא"י [ברוך אתה ה'] המחזיר נשמות לפגרים מתים כי בכל יום מתחדש החיות ונעשה בריה חדשה הרי אעפ"י [אף על פי] שאין אנו רואים בעיני ראייה מהות הנפש איך ומה היא.

C'est pourquoi, chaque matin, en nous levant du sommeil, nous bénissons : « Béni sois-Tu, D.ieu, qui rends les âmes aux cadavres morts » ; car chaque jour, la force vitale se renouvelle et l'on devient une créature nouvelle. Ainsi, bien que nous ne voyions pas de nos yeux l'essence de l'âme, ce qu'elle est et comment elle est,

מ"מ נודע ונרגש לנו שהנפש מלוכשת בגוף שהרי נראה לנו פעולותיה שהגוף חי ממנה שהרי מצד עצמו הגוף הוא כאבן בהסתלק הנפש ממנו.

néanmoins, nous savons et ressentons que l'âme est investie dans le corps, car ses actions nous sont visibles : le corps vit grâce à elle ; en effet, de lui-même, le corps est comme une pierre lorsque l'âme le quitte.

13 וא"כ הנפש היא בבחי' גילוי ממש אצלינו שנראה לנו ענין התלכשות הנפש בגוף אע"פ [אף על פי] שאין המהות מושג ונראה מה הוא וכך ממש אחזה אלוה

S'il en est ainsi, l'âme se révèle véritablement à nous, en ce que nous voyons l'âme s'introduire dans le corps, bien que son essence — ce qu'elle est — ne soit ni saisie ni visible. Et c'est exactement ainsi que « je contemplerai D.ieu » :

שהרי אנו רואים בעינינו פעלו הנראה שהעולם הוא גוף גדול חי ובהכרח שיש בהם חיות המחיה אותם כמו שנודע לנו הנפש ע"י פעלה הנראה בגוף

car nous voyons de nos yeux Son œuvre manifeste : le monde est un grand corps vivant, et il faut nécessairement qu'une force vitale lui donne vie, tout comme nous connaissons l'âme par son action visible dans le corps.

וכמו שאנו רואים החיות שבעוה"ז כמ"כ [כמו כן] הנבראים שבעולמות העליונים רואים ג"כ ומשיגים ביתר שאת החיות המהוה אותן, וזהו ומבשרי אחזה אלוה מבשרי דוקא

Et de même que nous voyons la force vitale dans ce monde, les créatures des mondes supérieurs voient et saisissent elles aussi, à un degré bien plus élevé, la force vitale qui les fait exister. C'est là le sens de « Et de ma chair, je contemplerai D.ieu » : « de ma chair » précisément :

כמו שמבשרי אני מרגיש ואחזה הנפש שנתת בי כך אחזה אלוה היא התלבשות החיות בחי ממכ"ע
[ממלא כל עלמין] הנמשך מא"ס ב"ה בתוכיות העולמות ממש

de même que, par ma chair, je sens et contemple l'âme que Tu as placée en moi, ainsi «je contem-
plerai D.ieu», c'est-à-dire l'introduction de la force vitale, le niveau de la lumière qui remplit tous
les mondes (memalé kol almin), qui émane de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, jusque dans l'intériori-
té même des mondes,

כמו שהנשמה מלאה את כל הגוף וכך חיות זה מתחלק לגי בחי כלליים גי"ע [גן עדן] העליון וגי"ע [וגן עדן]
התחתון ועוה"ז.

tout comme l'âme remplit le corps entier. Cette force vitale se divise ainsi en trois niveaux géné-
raux : le Gan Eden supérieur, le Gan Eden inférieur et ce monde.

14 ולכן נק' בחי ממכ"ע [ממלא כל עלמין] עלמא דאתגליא [ועמ"ש כפ' ואתחנן ע"פ וידעת היום]. ג אך בחי
חיות זה הנמשך בבחי ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא

C'est pourquoi le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) est appelé
«le monde révélé». [Voir aussi ce qui est écrit dans la paracha Va'eschanan, sur le verset «Et tu
sauras en ce jour».] 3. Mais cette force vitale, qui se déploie au niveau de la lumière qui remplit
tous les mondes, est

רק הארה וזיו בעלמא זיו השכינה. אבל הוא ית' עצמו הוא קדוש ומובדל שאינו מתלבש ח"ו [חס ושלום]
בתוך העולמות.

seulement une illumination et un rayonnement, le rayonnement de la Chekhina (la Présence di-
vine). Mais Lui-même, béni soit-Il, est saint et séparé, car Il ne se revêt pas, à D.ieu ne plaise, dans
les mondes.

15 ואף גם בחי החיות הנמשך ממנו ית' להחיות העולמות עיקר החיות אינו מתלבש בתוכן כלל אלא
מחיה ומהוה אותן שלא ע"י התלבשות וזהו בחי סכ"ע [סובב כל עלמין].

Et même parmi la force vitale qu'Il, béni soit-Il, fait descendre pour donner vie aux mondes, la
force vitale essentielle ne s'enveloppe nullement en eux ; elle leur donne plutôt la vie et les fait
exister sans s'envelopper en eux. C'est là le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (so-
vev kol almin).

וזהו שנת"ל [שנתבאר לעיל] שהחיות שהוא ית' מחיה העולמות אינו כדמיון שהנפש מחיה את הגוף כי הוא ית' מחיה אותן אע"פ [אף על פי] שאינו מתלבש בתוכן רק בבחי' סובב ומקיף עליהן.

C'est ce qui a été expliqué plus haut : la force vitale par laquelle Il, béni soit-Il, donne vie aux mondes n'est pas comparable à la manière dont l'âme donne vie au corps ; car Il, béni soit-Il, leur donne vie bien qu'Il ne s'enveloppe pas en eux, mais les entoure et les environne seulement.

16 וההארה שנמשכת בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא זיו והארה לבד מבחי' הסוכ"ע ונק' זיו השכינה כנ"ל. והלכך אין שי"ך בו שום שינוי ע"י הבריאה ולא כמו הנשמה שמתפעלת ממקרי הגוף לפי שמהו"ע [שמהותו ועצמותו] מתלבשת בהגוף.

Et l'illumination qui se prolonge au niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) n'est qu'un rayonnement et une illumination du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) ; elle est appelée le rayonnement de la Chekhina (la Présence divine), comme mentionné plus haut. Par conséquent, aucune modification, quelle qu'elle soit, ne Le touche du fait de la création, contrairement à l'âme, qui est affectée par ce qui arrive au corps, car son être et son essence mêmes sont investis dans le corps.

17 ואי לזאת מובן שבבחי' סוכ"ע אין שי"ך התחלקות ראש וסוף מעלה ומטה כיון שאינו מתלבש בהעולמות וז"ש [וזהו שכתוב]

Il apparaît donc qu'au niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), il n'y a pas de division entre tête et fin, haut et bas, puisqu'elle ne s'habille pas dans les mondes. C'est le sens de ce qui est écrit :

כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים פי' שרק הזיו וההוד של שמו ית' הוא מתלבש בארץ ושמים להחיותם ומתחלק לחלקים

« Car Son Nom seul est exalté ; Sa splendeur est sur la terre et le ciel. » C'est-à-dire que seule la radiance et la splendeur de Son Nom, béni soit-Il, s'habille dans la terre et le ciel pour leur donner vie, et se divise en parties,

כנ"ל, [וגם נודע דארץ ושמים נק' ג"ע [גן עדן] עליון ותחתון כידוע בפ"י מי לי בשמים כו'], אבל שמו עצמו הוא קדוש ומובדל ונשגב לבדו.

comme mentionné plus haut. [On sait aussi que la terre et le ciel sont appelés le Gan Eden inférieur et le Gan Eden supérieur, comme on le sait d'après l'explication de « Qui ai-je dans les cieux ? », etc.] Mais Son Nom lui-même est saint, séparé et « exalté seul ».

18 וכמ"ש אין ערוך אליך פי' שא"א להיות המשכת החיות ממנו ית' בבחי' סדר ההשתלשלות עילה ועלול וענין עילה ועלול הוא כמו שמהשכל מתהווה מדה שבלב וממדה מחשבה כו'

Et comme il est écrit : « Il n'est rien qui puisse être comparé à Toi » : cela signifie qu'il est impossible que la force vitale soit attirée de Lui, béni soit-Il, selon l'enchaînement descendant (hichtal-chelout) de cause à effet. Le rapport de cause à effet est comparable à la manière dont un attribut émotionnel dans le cœur naît de l'intellect, et dont la pensée naît de l'attribut, etc.,

שמהות השכל נתפס בהמדה כו', משא"כ הוא ית' בחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] ואינו נתפס בהעולמות ולא כמו שהעלול משיג עילתו אלא אין ערוך לך ממש.

où l'essence même de l'intellect est saisie dans l'attribut, etc. Mais Lui, béni soit-Il, est le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) et n'est pas saisi dans les mondes ; ce n'est pas non plus comme un effet qui saisit sa cause ; au contraire, « il n'est rien qui puisse être comparé à Toi », au sens littéral.

19 ועי' נאמר כי נשגב שמו לבדו. ולכן כתיב אני הוי' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא כו' ומשנברא העולם הכל בשוה. וז"ש [וזהו שכתוב] אלקים חיים ומלך עולם.

À ce sujet, il est dit : « Car Son Nom seul est exalté. » C'est pourquoi il est écrit : « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé », et : « Tu es le même avant que [le monde] soit créé », etc., « et depuis que le monde a été créé » : tout est égal. Et c'est là [le sens de] ce qui est écrit : « le D.ieu vivant et Roi du monde ».

פי' מה שהוא אלקים חיים שנמשך ממנו חיות להיות מתלבש בכל נברא בפנימיותו ממש ולכן אלקים לשון רבים ע"ש ריבוי התחלקות החיות לכל נברא.

Le sens est que, lorsqu'Il est appelé « le D.ieu vivant », une force vitale émane de Lui pour s'investir dans chaque être créé, jusque dans sa dimension intérieure même (pnimiyout). C'est pourquoi « Elokim » est au pluriel, en raison des multiples divisions de la force vitale destinée à chaque être créé.

20 וזהו לשון אלקים חיים כו' הנה המשכה זו בכלל הוא רק מבחי' מלך עולם. דהיינו מבחי' מדת מלכותו ית' כמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים.

C'est là le sens de l'expression « Elokim vivant », etc. En général, cet influx ne provient que du niveau de « Roi du monde », c'est-à-dire du niveau de Son attribut de royauté (Mal'hout), béni soit-Il, comme il est écrit : « Ta royauté est une royauté sur tous les mondes. »

ומשם נמשך ג"כ להיות סדר השתלשלות עו"ע [עילה ועלול] ומעלה ומטה כמו ראש וגוף כו' כנ"ל משא"כ מהו"ע [מהותו ועצמותו] ית' קדוש ומובדל וכמשל התפשטות

De là aussi est tiré l'enchaînement ordonné des causes et des effets, ainsi que l'ordre du supérieur et de l'inférieur, comme celui de la tête et du corps, etc., ainsi qu'il a été dit plus haut; tandis que Son être et Son essence, béni soit-Il, sont saints et séparés. Cela peut être illustré par l'analogie de l'extension

הממשלה והאדנות של המלך על אנשי המדינה שבממשלה זו הוא מנהיג' [מנהיגה] ואימתו עליהם הרי עצמות המלך אינו נתפס באנשי המדינה רק שמו לבד נק' עליהם

du pouvoir et de la souveraineté du roi sur les habitants du pays: par ce pouvoir, il les dirige et ils le craignent; pourtant, l'essence du roi n'est pas présente chez les habitants du pays: seul son nom est appelé sur eux,

והוא ממשלתו ואימתו, וכמ"כ [וכמו כן] יובן למעלה שחיות העולמות הוא נמשך ממדת מלכותו ית' שמבחי' מלי' נמשך להיות מתפשט ומתלבש החיות בג' עולמות הנ"ל ג"ע [גן עדן] העליון ותחתון ועוה"ז.

et cela constitue son pouvoir et l'effroi qu'il inspire. De même, on comprendra qu'en haut, la force vitale des mondes est tirée de Son attribut de royauté, béni soit-Il; car du niveau de Mal'hout, la force vitale est tirée pour se répandre et s'envelopper dans les trois mondes mentionnés plus haut: le Gan Eden supérieur et inférieur, ainsi que ce monde.

21 וגם באמת מובן ממשל המלוכה שבחי' ההתנשאות הוא בחי' מקיף וממעל לאנשי המדינה. וכך בחי' מלכותו ית' היא בחי' סובב ומקיף על העולמות

En effet, l'analogie de la royauté fait également comprendre que le niveau de l'élévation du roi est un niveau qui entoure ses sujets et se tient au-dessus du peuple de son pays. De même, le niveau de Sa royauté, béni soit-Il, est un niveau qui entoure les mondes et les enveloppe,

רק זיו והארה ממנה נמשך להיות מתלבש בהעולמות והוא ענין זיו השכינה שנמשך להיות כח הפועל בנפעל ממש ואז שייך סדר השתלשלות עילה ועלול כו'

et seule une radiance, un rayonnement issu d'elle, est attirée vers le bas pour s'investir dans les mondes. C'est le rayonnement de la Chekhina (la Présence divine), qui est attiré vers le bas pour devenir réellement « la force de l'Artisan dans l'ouvrage achevé » ; c'est alors que s'applique l'enchaînement ordonné de cause à effet, etc.

וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] דאפי" [דאפילו] בחי' שמו שהוא מלכותו הוא נשגב לבדו רק הודו של שמו על ארץ ושמים כו' וזהו אתה קדוש ושמך קדוש (וכמ"ש במ"א בד"ה לכן אמור לבני ישראל).

Comme il a été écrit plus haut, même le niveau de Son Nom, qui est Sa royauté, est « élevé à lui seul » ; seul le resplendissement de Son Nom est « sur la terre et le ciel », etc. Tel est le sens de « Tu es saint et Ton Nom est saint » (comme il est écrit ailleurs, dans le discours commençant par « C'est pourquoi dis aux enfants d'Israël »).

ובזה יובן ענין די רבתי דאחד שרומז למדת מלכותו ית' כנודע וא"כ צ"ל מ"ש אח"כ בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] הלא כבר נרמז ענין מלכותו בדי' רבתי דאחד.

On comprendra ainsi la signification du grand dalet de « E'had » (« Un »), qui fait allusion, comme on le sait, à Son attribut de royauté, béni soit-Il. Si tel est le cas, il faut comprendre pourquoi l'on dit ensuite : « Béni soit le Nom de la gloire de Sa royauté pour l'éternité » : la royauté n'était-elle pas déjà évoquée par le grand dalet de « E'had » ?

אך הענין כי הדי' רבתי דאחד הוא רומז על בחי' עצם מדת מלכותו ית' שהיא למעלה מההתלבשות בבי"ע

Mais voici l'explication : le grand dalet de « E'had » fait allusion au niveau de l'essence de Son attribut de royauté, béni soit-Il, qui est au-dessus de son investissement dans Béria, Yetsira et Assiya ;

ולכן הדי' סטריין מזרח ומערב צפון ודרום הם בטלים שם במציאות שאין שם התחלקות מעלה ומטה כנ"ל.

c'est pourquoi les quatre directions — l'est et l'ouest, le nord et le sud — y sont annulées dans leur existence, car il n'y a là aucune distinction entre le haut et le bas, comme il a été dit plus haut.

אך בחי' שם כבוד מלכותו ענין ג' תיבות אלו הוא מה שנמשך הזיו ממת מלכותו ית' להתלבש בתוכיות העולמות בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ממש

En revanche, le niveau de « le Nom de la gloire de Sa royauté », c'est-à-dire le sens de ces trois mots, désigne le rayonnement issu de Son attribut de royauté, béni soit-Il, qui s'investit à l'intérieur même des mondes, en tant que la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), à proprement parler,

כח הפועל בנפעל ולהיותן נחלקים בכלל לגי חלקים ג"ע [גן עדן] העליון והתחתון והעוה"ז בחי בראתיו יצרתיו עשיתיו ע"כ באו ע"ז גי תיבות והן שם כבוד מלכותו.

« la force de l'Artisan dans l'ouvrage achevé ». Et puisqu'ils se répartissent, en général, en trois parties — le Gan Eden supérieur, le Gan Eden inférieur et ce monde —, correspondant aux niveaux de « Je l'ai créé, Je l'ai formé, Je l'ai fait », trois mots ont été employés à leur sujet : shem kevod malchouto, « le Nom de la gloire de Sa royauté ».

22 וזהו פי' בשכמל"י [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] היינו שאנו ממשיכים להיות המשכות מבחי' ממכ"ע

[ממלא כל עלמין]. וז"ש [וזהו שכתוב] כי עמך מקור חיים ולא נאמר

Et telle est la signification de « Béni soit le Nom de la gloire de Son règne à jamais » : nous attirons ainsi des émanations depuis le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol al-min). C'est le sens de ce qui est écrit : « Car auprès de Toi est la source de la vie », et non

כי אתה מקור חיים שאז היה משמע שהוא ב"ה הוא המקור הנובע ממנו החיים בהשתלשלות עילה ועלול.

« Car Tu es la source de la vie » ; car alors cela laisserait entendre que Lui, béni soit-Il, est la source d'où la vie découle selon un enchaînement descendant (hichtalchelout) de cause à effet.

23 וזה לא יתכן כלל כנ"ל שלא היה באפשר להיות נמשך מאתו ית' סדר והדרגת השתלשלות עילה ועלול

Or cela est tout à fait impossible, comme indiqué plus haut : il n'était pas possible qu'un enchaînement ordonné et gradué (hichtalchelout) de cause à effet procède de Lui, béni soit-Il ;

כי אלו הי' [היה] נמשך השפע ממנו בבחי' עילה ועלול לא היה כלל התהוות העולמות בבחי' גבול ומדה.

car si le flux avait procédé de Lui selon le mode de la cause à effet, les mondes ne seraient pas du tout venus à l'existence sous une forme limitée et mesurée.

לכן נאמר כי עמך מקור חיים שהמקור שנובע ממנו השתלשלות עילה ועלול הוא עמך ר"ל [רוצה לומר] שהוא דבר הטפל ובטל אצלך להיות

C'est pourquoi il est dit : « Car auprès de Toi est la source de la vie » : la source d'où découle l'enchaînement de cause à effet est « auprès de Toi », c'est-à-dire qu'elle est quelque chose de subordonné et d'annulé par rapport à Toi, puisque

כי מקור זה הוא הנקי עלמא דאתגליא ונקי ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שמתלבש בתוך העולמות בפנימיותם שאז שייך לומר ענין השתלשלות עילה ועלול.

cette source est ce que l'on appelle « le monde révélé », et que l'on appelle la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), laquelle s'enveloppe dans les mondes, dans leur dimension intérieure (pnimiyout) ; c'est à ce niveau que l'on peut parler d'un enchaînement de cause à effet.

24 והרי נתי' [נתבאר] שבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא ענין זיו השכינה שהוא זיו והארה בעלמא וגם נמשך ע"י צמצום עצום בתחלה שיהיה הגילוי

Or, il a été expliqué que le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) est la radiance de la Chekhina (la Présence divine), qui n'est qu'une simple radiance et illumination ; et qu'elle est également attirée au préalable par un tsimtsoum (contraction) immense, afin que le dévoilement soit

רק כטפה מאוקיינוס ויותר מכן אין ערוך כו' אז אח"כ נמשך מזה מקור לבחי' השתלשלות

seulement comme une goutte de l'océan, et plus encore, sans aucune comparaison, etc. ; ensuite, une source pour l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) est attirée de cela.

והנה בחי' הזיו הוא טפל ובטל במציאות לגבי מקורו כביטול טפה א' בים אוקיינוס אילו היה הים בלי גבול

Or, la radiance est subordonnée et n'a aucune existence propre par rapport à sa source, comme une goutte serait annulée dans l'océan, si la mer était sans limites,

עד"מ וכביטול זיו השמש בשמש לכן נקי עמך כו' אבל הוא ב"ה במהו"ע [במהותו ועצמותו] מובדל בבחי' אין ערוך לך.

à titre d'analogie, et comme la radiance du soleil est annulée dans le soleil. C'est pourquoi il est appelé « avec Toi », etc. Mais Lui, béni soit-Il, dans Son être et Son essence, est distinct, selon le mode de « Rien n'est comparable à Toi ».

25 וז"ש [וזהו שכתוב] אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך דהיינו אתה במהו"ע [במהותו] ועצמותו ית' הוא מובדל

Et c'est [le sens de] ce qui est dit : « Tu es le premier et Tu es le dernier, et en dehors de Toi, nous n'avons pas de roi » : c'est-à-dire que « Toi », dans l'essence même de Ton être, béni soit-Il, es séparé,

שהוא ראשון והוא אחרון כמ"ש לא שניתי כו' וחיות כל העולמות הוא רק מבחי' מלך וכנ"ל כפי' אלקים חיים ומלך עולם.

car Il est le premier et Il est le dernier, comme il est écrit : « Je n'ai pas changé », etc. ; et la force vitale de tous les mondes provient uniquement du niveau de « Roi », comme mentionné plus haut dans l'explication de « Elokim vivant et Roi du monde ».

הרי מבואר ענין ופי' קדוש שהוא לומר שהוא ית' קדוש ומובדל ומחיה העולמות שלא ע"י התלבשות בתוכיותן ע"ד שהנשמה מחיה את הגוף.

Ainsi ont été expliqués le concept et le sens de « saint » : cela signifie qu'Il, béni soit-Il, est saint et séparé, et qu'Il donne vie aux mondes sans s'investir en leur être intérieur, à la manière dont l'âme donne vie au corps.

26 והגם כי נת' [נתבאר] ג"כ שיש בחי' חיות אלהות המתלבש בפנימיותן כמו שהנשמה מתלבשת בגוף אך זהו רק בחי' זיו השכינה הארה דהארה

Et bien qu'il ait également été expliqué qu'il existe un niveau de force vitale divine revêtue dans leur dimension intérieure (pnimiyout), comme l'âme est revêtue dans le corps, cela n'est que le niveau du rayonnement de la Chekhina (Présence divine), une illumination d'une illumination ;

אבל מהו"ע [מהותו ועצמותו] נת' [נתבאר] קדוש ומובדל ואפילו בבחי' שמו נאמר כי נשגב שמו לבדו רק הודו דשמו על ארץ ושמים והוא בחי' הארה דהארה כנ"ל:

mais Son être et Son essence, comme il a été expliqué, sont saints et séparés ; et même au sujet du niveau de Son Nom, il est dit : « Car Son Nom seul est exalté », tandis que seul le splendeur de Son Nom est « sur la terre et le ciel » ; il s'agit du niveau d'une illumination d'une illumination, comme mentionné ci-dessus.

27 ד ובזה יובן מ"ש כנזיר קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו. וצ"ל מה ענין הקדושה לגידול השער.

4. Cela permettra de comprendre ce qui est dit au sujet du nazir : « Il sera saint ; il laissera pousser les mèches de ses cheveux. » Il faut comprendre quel rapport la sainteté a avec la pousse des cheveux.

אך הענין דהנה כתיב ועתיק יומין יתיב כו' ושער רישי' [רישיה] כעמר נקא. ופי' עתיק יומין הוא כמ"ש המתנשא מימות עולם.

Mais voici l'explication. Il est écrit: «L'Ancien des jours siégeait», etc., «et les cheveux de Sa tête étaient comme de la laine pure.» Le sens de «l'Ancien des jours» (Atik Yomin) est celui qu'expriment les mots: «Qui est élevé au-dessus des jours du monde.»

כי ימות עולם הוא בחי' המקור חיים המתלבש בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כנודע בפ"י מ"ש ששת ימים עשה ה' ולא כתיב בששת

Car «les jours du monde» désignent le niveau de la source de vie qui s'enveloppe dans la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), comme on le sait de l'explication des mots: «Six jours Havaya fit», et non «en six jours»;

אלא שרומז למדות עליונות המתלבשים להחיות העולמות, יום ראשון נמשך בחי' חסד ונבראו עי"ז אור ומים כו'.

mais cela fait allusion aux attributs supérieurs qui s'enveloppent dans les mondes pour leur donner la vie: le premier jour, le niveau de 'Hessed (bonté) fut attiré vers le bas et, par cela, la lumière et l'eau furent créées, etc.

28 וזהו בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] אבל מהו"ע [מהותו ועצמותו] ית' שהוא קדוש ומובדל נאמר עליו המתנשא מימות עולם שמרומם ומתנשא מלהיות מתלבש בתוכן כי אין ערוך לו כלל.

C'est le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin). Mais de Son être et de Son essence, qu'Il soit béni, qui sont saints et séparés, il est dit: «Celui qui s'élève au-dessus des jours du monde»: Il est élevé et transcende le fait d'être revêtu en eux, car rien ne peut Lui être comparé.

וזהו פי' עתיק יומין מלשון המעתיק הרים שנעתק ונבדל מבחי' ימות עולם [ועיין בזהר ח"ג [חלק ג'] קל"ג ב' ע"פ וחסדי מאתך כו' וכתוב ובחסד עולם כו']

Et tel est le sens de «Atik Yomin», expression apparentée à «Celui qui déplace (hama'tik) les montagnes»: Il est éloigné et séparé du niveau des «jours du monde». [Voir aussi le Zohar, III, 133b, à propos du verset «Et Ma bonté [ne s'éloignera pas de toi]», etc., et il est écrit: «Et par une bonté éternelle», etc.;

ודף קל"ד ב' ענין ימי קדם וימי עולם ועמ"ש במ"א ע"פ כיום השמיני עצרת בפ"י אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם ובד"ה השמים כסאי בענין שהתורה

et folio 134b, au sujet des « jours d'autrefois » et des « jours du monde ». Voir aussi ce qui est écrit ailleurs sur le verset « Le huitième jour, une assemblée », dans l'explication de « que Tu as juré à nos pères depuis les jours d'autrefois », ainsi que dans le discours qui commence par « Les cieus sont Mon trône », au sujet de la Torah

קדמה אלפים שנה לעולם] וההמשכה הנמשך ממנו להיות מקור וחיות להתהוות בחי' ימות עולם ובחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא רק הארה מצומצמת שאין ערוך כלל למהו"ע [למהותו ועצמותו] ית'.

qui a précédé le monde de deux mille ans.] Et le flux qui émane de Lui pour devenir une source et une force vitale permettant l'avènement du niveau des « jours du monde » et de celui de la lumière qui remplit tous les mondes n'est qu'un rayonnement contracté, qui ne peut en rien être comparé à Son être et à Son essence, qu'Il soit béni.

29 וע"ז נאמר ושער רישי' [רישיה] כעמר כו' שנמשלה לבקיעת השערה מהמוח. שעם היות שנמשך בהשערה חיות מהמוח כנודע שהשערה חלולה ובתוך החלל יש יניקה מהמוח.

À ce sujet, il est dit : « Et les cheveux de Sa tête étaient comme de la laine », etc. : cela est comparé au cheveu qui perce depuis le cerveau. Car, bien que la force vitale du cerveau se prolonge dans le cheveu — comme on le sait, le cheveu est creux et, dans sa cavité, il reçoit sa subsistance du cerveau —,

עכ"ז [עם כל זה] הוא רק מותר מוחין וחיות מצומצם במאד עד שאינו נוגע כלל לחיות המוחין עד

néanmoins, il ne s'agit que du surplus du cerveau et d'une force vitale extrêmement contractée, à tel point qu'elle ne touche nullement à la vitalité du cerveau, au point

שבהחתך השערה לא יכאב למוח כלל, כך עד"מ א"א להמשיל משל אחר לבחי' האור והחיות הנמשך ממהו"ע [ממהותו ועצמותו] ית' להיות מקור לבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הנקרא מקור חיים.

que, lorsqu'on coupe le cheveu, le cerveau ne ressent aucune douleur. Ainsi, à titre d'analogie, il est impossible de proposer une autre comparaison pour la lumière et la force vitale qui se prolongent depuis Son être et Son essence, béni soit-Il, afin de devenir une source pour le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), appelé « la source de vie »,

רק כמו בחי' שערה לפי שמזה המשל מובן איך שאע"פ [שאף על פי] שנמשך ממנו הארה זו עכ"ז [עם כל זה] הוא קדוש ומובדל לגמרי

sinon celle d'un cheveu ; car cette comparaison permet de comprendre que, bien que cette illumination se prolonge depuis Lui, Il demeure néanmoins entièrement saint et séparé ;

כי השערה אינו נוגע כלל למהות ועצם המוח עד"מ וכך זו ההארה אינו נוגע כלל למהו"ע [למהותו] ועצמותו [ית'

car le cheveu ne touche nullement à l'être et à l'essence du cerveau, à titre d'analogie ; de même, cette illumination ne touche nullement à Son être et à Son essence, béni soit-Il,

שהוא בעצמו קדוש ומובדל לגמרי ורק בחי' הארה מצומצמת הנמשלה לשערות נמשכת להיות מקור להתהוות מקור חיים וממכ"ע [וממלא כל עלמין].

car Lui-même est entièrement saint et séparé ; seule une illumination contractée, comparée à des cheveux, se prolonge pour devenir une source de l'apparition de « la source de vie » et de la lumière qui remplit tous les mondes.

30 ולכן יש שייכות ענין הקדושה לבחי' שערות. דוקא השערה מורה על ענין הקדושה דהא בהא תליא דלהיותו קדוש ומובדל א"א להיות ממנו ההמשכה רק ע"י בחי' שערות דוקא.

C'est pourquoi la sainteté est liée aux cheveux. Car ce sont précisément les cheveux qui indiquent la sainteté, les deux étant liés : puisqu'Il est saint et séparé, le flux qui émane de Lui ne peut se produire que par le niveau des cheveux, précisément.

ולכן בבחי' שערות אלו תלוי קדושה העליונה שהרי נמשכו מבחי' קדוש ומובדל בחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] שא"א להיות משם שום המשכה בפנימית רק ע"י שערות כו'

C'est pourquoi la sainteté suprême dépend de ces cheveux, car ils émanent du niveau de Celui qui est saint et séparé, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), d'où aucun flux intérieur ne peut provenir, si ce n'est par les cheveux, etc.

משא"כ מבחי' החיות דממכ"ע [דממלא כל עלמין] הנמשך ומתלבש בתוכיות העולמות דשם שייך ענין התלבשות והשתלשלות עילה ועלול, ומבואר למעלה דענין התלבשות והשתלשלות הוא שנתפס המהות העילה בהעלול

En revanche, du niveau de la force vitale de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol al-min), qui se déploie et se revêt dans l'intériorité des mondes — où s'appliquent les notions de revêtement et d'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), de cause à effet — ; et il a été expliqué plus haut que le revêtement et l'enchaînement descendant signifient que l'essence même de la cause est saisie dans l'effet,

כמו התלבשות השכל במדה או אפילו כהתלבשות הנשמה בגוף. ע"כ אין צ"ל משם ההמשכה ע"י בחי' שערות דוקא.

comme dans le revêtement de l'intellect dans un attribut, ou même dans celui de l'âme dans le corps ; le flux qui en émane n'a donc pas nécessairement à passer par le niveau des cheveux.

דהא ענין השתלשלות זו הוא הפך מבחי' שערות. שהשערה מורה על ההמשכה שבצמצום עצום עד שאין ערוך כלל להמקור.

Car cet enchaînement descendant est à l'opposé du niveau des cheveux : le cheveu indique un flux qui se produit au moyen d'une contraction immense, au point qu'il n'a absolument aucune commune mesure avec sa source.

אלא שם שייך המשל מהתלבשות הנשמה בגוף. או כמו התלבשות השכל בכח המעשה שביד כו'.

Mais, dans ce cas, c'est l'analogie du revêtement de l'âme dans le corps qui convient, ou celle de l'intellect qui se revêt dans la faculté d'agir de la main, etc.

31 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שער באשה ערוה כי אשה רומז לבחינת החיות המתלבש בעולמות שהוא בחינת נוקבא כנודע.

C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Les cheveux d'une femme sont une nudité » (ervah) : car « femme » fait allusion au niveau de la force vitale qui s'enveloppe dans les mondes, lequel est le niveau de Noukva (le féminin), comme on le sait.

וע"כ כשנמשך משם ההמשכה בבחינת צמצום עצום ע"ד הנ"ל בבחי' שיערה יוכל להיות מזה יניקת החיצונים מחמת ריבוי הצמצומים

C'est pourquoi, lorsque le flux est attiré de là par une contraction immense, de la manière évoquée plus haut, sous la forme d'un cheveu, les forces extérieures peuvent s'en nourrir, en raison des nombreuses contractions.

ולכן הוזהרו הלויים ג"כ להעביר תער כו' להיותם מבחי' גבורות בעצמם ע"כ כשיומשך מהם השפע ע"י שערות וצמצומים יהיה יניקת החיצונים

C'est pourquoi les Lévites aussi reçurent l'ordre de «passer le rasoir», etc. : puisqu'ils relèvent eux-mêmes du niveau des Guevourot (retenues), lorsque le flux serait attiré d'eux par les cheveux et les contractions, les forces extérieures s'en nourriraient.

(ועיין מ"ש מזה סד"ה ויקח קרח ובד"ה כי תצא בענין וגלחה את ראשה ובד"ה שרי אשתך. ועיין בפ' יחי דרי"ז א' ועד לא גליש כו').

(Voyez ce qui est écrit à ce sujet à la fin du discours commençant par «Koré prit», dans le discours commençant par «Lorsque tu sortiras», à propos de «elle rasera sa tête», et dans le discours commençant par «Saraï, ta femme». Voyez aussi dans Parshas Vayechi, folio 217a : «et avant qu'il ne devienne chauve (galish)», etc.)

ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובוזה"ר [ובזוהר הרקיע] שם ועיין בפ' אחרי ד"ס ע"ב ובפ' נשא דקמ"ב א' ועיין בספר נשמת דוד על שה"ש [שיר השירים] בפסוק שערך כעדר העזים פ"י שאין לחיצונים שום אחיזה בשערותיה כו' ע"ש.

Et dans le Mikdash Melekh et le Zohar HaRakia, à cet endroit. Voyez aussi dans Parshas Acharei, folio 60b, et dans Parshas Naso, folio 142a. Voyez également le livre Nishmas David sur le Cantique des Cantiques, au verset «Tes cheveux sont comme un troupeau de chèvres» : il explique que les forces extérieures n'ont absolument aucune prise sur ses cheveux, etc. Voyez là-bas.

וכי"מ [וכן משמע] ממ"ש במ"א בשם התיקונים כפי' ודלת ראשך כארגמן הם טעמי תורה והם שערות דנוקבא שמהם נמשך התגלות טעמי תורה בהיכלות דבריא ופי' כארגמן גווני דכלילן בגו גווני כמ"ש באדרא קמ"א ב' ובאדר"ז [ובאדרא זוטא] דרצ"ו א' ולכאורה זהו סותר למאמרים הנ"ל.

Cela ressort aussi de ce qui est écrit ailleurs, au nom des Tikkounim, dans l'explication de «Les boucles de ta tête sont comme la pourpre» : ce sont les raisons de la Torah, et elles sont les cheveux de Noukva, d'où se propage la révélation des raisons de la Torah dans les palais de Béria. Le sens de «comme la pourpre» est «des couleurs incluses dans des couleurs», comme il est écrit dans l'Idra, 141b, et dans l'Idra Zouta, folio 296a. À première vue, cela contredit les enseignements mentionnés plus haut.

אך הענין כמ"ש בזהר הרקיע פ' ויחי שם שכשהנוק' [שכשהנוקבא] היא למעלה באצילות אז אין שום יניקה לחיצונים משערותיה אבל כשהנוק' [כשהנוקבא] למטה כבריאה בסוד הקליפות אז הם יונקים מהשערות

Mais l'explication est celle qui est donnée dans le Zohar HaRakia, Parshas Vayechi, à cet endroit : lorsque Noukva se trouve en haut, dans Atsilout, les forces extérieures ne tirent absolument aucune nourriture de ses cheveux ; mais lorsque Noukva se trouve en bas, dans Béria, au sein du mystère des kelipot, elles se nourrissent alors des cheveux.

וזהו שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד גלעד הוא ענין עד הגל הזה שהוא הפרסא המפסקת בין העולמות וכמ"כ [וכמו כן] יש פרסא מפסקת בין אצילות לבריאה כו' ועי"ז הוא שאין לחיצוני שום אחיזה בשערותיה

Et c'est là le sens de «Tes cheveux sont comme un troupeau de chèvres qui descendit du mont Guilad» : «Guilad» renvoie à l'idée de «ce monceau est témoin» (ed hagal hazeh), c'est-à-dire la cloison (parsa) qui sépare les mondes. De même, une cloison sépare Atsilout de Béria, etc. C'est ainsi que les forces extérieures n'ont absolument aucune prise sur ses cheveux.

וזהו שגלשו שפי' כתרגומו גליש תרגום קרח. דהיינו כאלו נקרחו ואין שם שערות כלל כך אין להם אחיזה מהשערות כו' וזה נעשה ע"י בחי' הר הגלעד

Et voici [le sens de] «qui ruisselaient» (shegalshou), selon l'explication de son Targoum : galich est le Targoum [la traduction araméenne] de «chauve». C'est-à-dire qu'ils seraient comme rasés, sans aucun cheveu ; ainsi, les forces extérieures n'ont aucune prise sur les cheveux, etc. Cela est produit par le niveau de «la montagne de Guilad»,

והוא ע"ד צדיקים נדמה להם כהר ועמך כולם צדיקים פי' שכל איסור קטן נדמה להם כהר ומסך מבדיל בינו לבין קונו ועי"ז לא ימשך אחר הגשמיות וכמ"ש במ"א ע"פ זה דהסבי עיניך כו'

ce qui correspond à «Aux justes, il apparaît comme une montagne»; et «Ton peuple est entièrement composé de justes» signifie que toute petite interdiction leur apparaît comme une montagne et comme un écran séparant l'homme de son Créateur. Ainsi, il ne se laissera pas entraîner par la matérialité. Et comme il est écrit ailleurs à propos de ce verset: «Détourne tes yeux», etc.,

שערך כעדר כו' ועי"ז נמשך ג"כ למעלה בחי' שגלשו מהר הגלעד הנ"ל ועמ"ש מענין הפרסא בד"ה והבדילה הפרוכת שיש כמה בחי' פרסא בין עולם לעולם שמונע יניקת החיצונים כו' ע"ש וכנ"ל

«tes cheveux sont comme un troupeau», etc. Par ce service, le niveau de «qui ruisselèrent de la montagne de Guilad», mentionné plus haut, est également attiré vers le haut. Voyez aussi ce qui est écrit au sujet de la cloison dans le discours intitulé «Et le rideau séparera»: il existe plusieurs niveaux de cloison entre un monde et un autre, qui empêchent les forces extérieures de tirer leur nourriture, etc. Voyez là-bas, comme mentionné plus haut.)

משא"כ מבחי' סוכ"ע הקדוש ומובדל שא"א להיות משם השתלשלות עילה ועלול ע"כ א"א להיות ההמשכה אלא ע"י בחי' שערך דוקא.

En revanche, à partir du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), qui est sainte et séparée, et dont ne peut procéder un enchaînement de cause à effet, le flux ne peut donc venir que précisément par le niveau d'un cheveu.

ובשערות אלו תלוי הקדושה עליונה דוקא שהוא מקור להתהוות בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כנ"ל ולהיות שענין הנזירות כי יפליא להזיר,

Et c'est précisément à ces cheveux qu'est suspendue la sainteté suprême, qui est la source de l'apparition du niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), comme mentionné plus haut. Or, puisque le vœu de naziréat est formulé ainsi: «Lorsqu'il fera un vœu extraordinaire pour devenir nazir»,

הנה ע' נין מצוה זו רומז למעלה מעלה דהיינו שהנזיר עולה למקום גבוה ודומה לעליון

cette mitsva fait allusion à ce qui est très élevé, au-dessus de tout: le nazir s'élève vers un lieu élevé et ressemble à Celui d'en haut

(כמ"ש בזהר פ' נשא דקכ"ז ע"ב ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] שם בטעמי מצות ובז"ה [ובזהר הרקיע] פ' ויחי שם) ע"כ נאמר בו קדוש יהיה גדל פרע כו':

(comme il est écrit dans le Zohar, Parshas Naso, folio 127b, et dans le Likkutei Torah de l'Arizal, là-bas, dans Taamei HaMitzvos, ainsi que dans le Zohar HaRakia, Parshas Vayechi, là-bas); c'est pourquoi il est dit de lui : « Il sera saint ; il laissera pousser ses cheveux », etc.

32 ה וזהו ענין הכת הא' האומרים קדוש והם מבחי' השרפים כמבואר בפסוק ובגמ' [ובגמרא] דחולין שם והענין שהם בחי' מלאכים עליונים שבעולם הבריאה ששם מתגלה בחי' חב"ד [הכמה בינה ודעת] להיות הנשמות ומלאכים משיגים גדולת א"ס ב"ה.

5. Et voici ce qu'est le premier groupe, ceux qui disent « Saint » : ils relèvent du niveau des séraphins, comme cela est expliqué dans le verset et dans la Guemara de 'Houlin, à cet endroit. Ils sont des anges supérieurs du Monde de Béria (Création), où se révèlent 'Hokhma, Bina et Daat, afin que les âmes et les anges puissent saisir la grandeur de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il.

33 וכנז"ל [וכנזכר לעיל] בענין בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שמתחלק החיות בכלל לג' בחי' גי"ע [גן עדן] העליון וגי"ע [וגן עדן] התחתון ועוה"ז דוגמת ראש וגוף ורגלים ע"כ השרפים

Comme il a été dit plus haut au sujet du niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), la force vitale se répartit en général en trois niveaux : le Gan Eden supérieur, le Gan Eden inférieur et ce monde, à l'image de la tête, du corps et des jambes. C'est pourquoi les séraphins,

שהם מבחי' עולם הבריאה ששם הגי"ע [הגן עדן] העליון הם משיגים גדולת א"ס ב"ה ועיקר ההשגה הוא זה איך

qui sont du niveau du Monde de Béria (Création), où se trouve le Gan Eden supérieur, saisissent la grandeur de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il. Et l'essentiel de leur perception est le suivant : comment

שהוא ית' קדוש ומובדל בבחי' אין ערוך אליו ב"ה ומקור המשכת החיות ממנו ית' להיות בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא רק ע"י צמצום עצום בבחי' שיערה כנ"ל.

Il, béni soit-Il, est saint et séparé, sans aucune commune mesure avec Lui, béni soit-Il ; et la source de la diffusion de la force vitale émanant de Lui, béni soit-Il, pour constituer le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes, ne procède que d'une contraction immense, équivalente à un cheveu, comme il a été dit plus haut.

34 ומבחי המקור הנקי ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הוא שנמשך ומתגלה כל השגות אלהות שבעולמות עליונים ותחתונים וג"ע [וגן עדן] העליון כו'.

C'est du niveau de la source appelée la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) que sont attirées et révélées toutes les perceptions du divin dans les mondes supérieurs et inférieurs, ainsi que dans le Gan Eden supérieur, etc.

אבל הוא ית' עצמו קדוש ומובדל ולית מחשבה תפיסא ביה כלל. והחיות שהוא ית' מחי אותן שלא ע"י צמצומים הנקי סוכ"ע א"א כלל להתלבש בתוכיותו רק בבחי מקיף והעלם.

Mais Lui-même, béni soit-Il, est saint et séparé, et « aucune pensée ne peut Le saisir » en aucune façon. La force vitale par laquelle Il leur donne vie, sans passer par des contractions — ce qui est appelé la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) — ne peut absolument pas s'envelopper en leur intériorité, mais seulement les entourer et demeurer cachée.

ולכן כתיב לא שניתי ואין בו שום התחלקות מעלה ומטה. וע"ז נאמר אני ראשון ואני אחרון כנ"ל.

C'est pourquoi il est écrit : « Je n'ai pas changé », et il n'y a en Lui aucune division entre le haut et le bas. À ce sujet, il est dit : « Je suis le premier et Je suis le dernier », comme mentionné plus haut.

35 והנה ע"י התבוננותם והשגתם בזה אזי הם מתלהבים ומתלהטים בתשוקה ורשפי אש לאסתכלא ביקרא דמלכא בבחי סוכ"ע שהוא קדוש ומובדל ולכן נקי שרפים ע"ש [על שם] הרשפי אש והתשוקה הנפלאה.

Or, par leur contemplation et leur compréhension de cela, ils s'embrasent et brûlent d'ardeur, dans un désir ardent et des flammes de feu, « pour contempler la gloire du Roi », au niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), qui est sainte et séparée. C'est pourquoi ils sont appelés séraphim, en raison des flammes de feu et de leur désir merveilleux.

וזהו שאומרים קדוש פעם א' הוא שיש להם רצון א' ליכלל בבחי סוכ"ע כו' ולכן נאמר עליהם שרפים עומדים ממעל לו.

Et le fait qu'ils disent « Saint » une fois signifie qu'ils ont une seule volonté : être absorbés dans le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes, etc. C'est pourquoi il est dit à leur sujet : « Les séraphim se tenaient au-dessus de Lui. »

36 ומבואר לעיל הקושיא איך שייך לומר על הנברא שעומד ממעל לשכינה כביכול. והענין דישיעיה אמר ואראה את אד' יושב על כסא רם כו' שרפים עומדים ממעל לו.

La question a été exposée plus haut : comment peut-on dire d'un être créé qu'il se tient au-dessus de la Chekhina, pour ainsi dire ? L'explication est qu'Isaïe a dit : « Je vis Ado-nai assis sur un trône élevé », etc., « des séraphins se tenaient au-dessus de Lui ».

ופי' שם אד' הוא בחי' מדת מלכותו ית' והנה ישעי' [ישעיה] לא השיג בחי' מדת מלכותו

Le Nom Ado-nai désigne le niveau de Son attribut de souveraineté (Mal'hout), qu'Il soit béni. Or, Isaïe ne saisit pas le niveau de Son attribut de souveraineté

כמו שהיא עדיין למעלה מהתלבשות בהעולמות שהוא בחי' ד' רבתי דאחד כנ"ל שם לא השיג ישעי' [ישעיה] כלל

tel qu'il se trouve encore au-dessus de tout revêtement dans les mondes, ce qui est le niveau du dalet agrandi de «E'had», comme mentionné plus haut ; ce niveau, Isaïe ne le saisit nullement

(זולתי על משה רבינו ע"ה אמרז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שהראהו קשר של תפילין וידוע דקשר זה הוא בחי' ד' והיינו ד' רבתי דאחד)

(à l'exception de Moché notre maître, que la paix soit sur lui : nos Sages, de mémoire bénie, ont dit qu'Il lui montra le nœud des tefillin ; et l'on sait que ce nœud est le niveau du dalet, à savoir le dalet agrandi de «E'had»).

רק השגתו היתה בבחי' מדת מלכותו כמו שהיא מלובשת בהעולמות בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שזהו ענין שם כבוד מלכותו.

Mais sa perception portait sur le niveau de Son attribut de souveraineté tel qu'il est revêtu dans les mondes, en tant que lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) ; c'est là le sens de «le Nom de la gloire de Sa souveraineté».

וז"ש [וזהו שכתוב] ישעיה ראיתי את אד' יושב על כסא כו' דהיינו כשנמשך להתלבש בעולם הבריאה הנק' כסא כנודע וזהו אתה גבור לעולם אד' שצ"ל תחלה גבורות וצמצומים. עד שיומשך להיות בבחי' אד'.

Et c'est ce qu'Isaïe a dit : « Je vis Ado-nai assis sur un trône », etc. : c'est-à-dire lorsqu'Il est attiré pour être revêtu dans le Monde de Béria (Création), appelé «trône», comme on le sait. Tel est le sens de «Tu es puissant à jamais, Ado-nai» : il faut d'abord des Guevourot (forces de retenue) et des contractions, jusqu'à ce qu'Il soit attiré pour atteindre le niveau d'Ado-nai ;

דהיינו ענין דאנת אשתמודע אדון על כולא והוא כי מבחי' זו נמשך להיות התהוות ביי"ע בבחי' התחלקות ומתלבש החיות בכל אחד לפי ערכו.

c'est-à-dire l'idée de « Tu es connu comme Seigneur de tout ». Car c'est de ce niveau qu'est attirée l'émergence de Béria, Yetsira et Assiya sous une forme différenciée, et la force vitale est revêtue en chacun selon sa mesure ;

שזהו עיי' גבורות וצמצומים תחלה לצמצם האור והחיות עד שיהיה יכול להתלבש בהעולמות ושיתהוו בבחי' גבול ומדה

et cela se fait d'abord par les Guevourot et les contractions, afin de contracter la lumière et la force vitale jusqu'à ce qu'elles puissent être revêtues dans les mondes et que ceux-ci viennent à l'existence sous une forme limitée et mesurée

(ועי' במק"מ [במקדש מלך] ר"פ בראשית וז"ל [וזה לשונו] מצאתי בדברי האריז"ל [האריז"ל זכרוננו לברכה] שנקודת המלי' היורדת לבריאה נק' בשם אדניי), ועי' אמר שרפים עומדים ממעל לו.

(Et voir le Mikdash Melech, au début de la paracha Berechit, où il est écrit : « J'ai trouvé dans les paroles de l'Arizal, de mémoire bénie, que le point de Mal'hout qui descend dans Béria est appelé du Nom Ado-nai. ») C'est à ce sujet qu'il est dit : « Les séraphins se tenaient au-dessus de Lui » ;

כלומר כאלו הן למעלה מבחי' שם אדניי שהוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין]. מפני שעיקר תשוקתם להשיג בחי' סוכ"ע הנק' קדוש.

c'est-à-dire comme s'ils se trouvaient au-dessus du niveau du Nom Ado-nai, qui est le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes ; car leur aspiration principale est de saisir le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), appelé « saint ».

דהיינו שתשוקתם לצאת מהגבלתם וצמצומם מכח הפועל אלקי המחיה אותן בבחי' צמצום מבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ולהדבק בבחי' סוכ"ע ולהיות כי אל אשר רוחם פונה בתשוקתם יקרא בשם עומד שם

C'est-à-dire qu'ils aspirent à sortir des limites et de la contraction qui leur sont imposées par la puissance divine du Créateur, laquelle leur donne vie de manière contractée à partir du niveau de la lumière qui remplit tous les mondes, et à s'attacher au niveau de la lumière qui entoure tous les mondes. Et puisque leur esprit se tourne, dans leur aspiration, vers le lieu où ils sont appelés à se tenir,

וזהו שהשרפים עומדים בתשוקתם ממעל לו לשם אדני ר"ל [רוצה לומר] שתשוקתם לבחי' סוכ"ע וזהו שאומרים קדוש פ"א. ועמ"ש מענין שרפים עומדים בד"ה שחורה אני ונאווה.

c'est ainsi que les séraphins se « tiennent », dans leur aspiration, « au-dessus de Lui », au-dessus du Nom Ado-nai : c'est-à-dire que leur aspiration va vers le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes. Voilà pourquoi ils disent « Saint » une fois. Voir aussi ce qui est écrit au sujet des séraphins qui se tiennent dans le discours intitulé « Je suis noire et belle ».

והנה האדם הוא עולם קטן ויש בו ג"כ הג' בחי' של ג' כתות המלאכים הנ"ל

Or l'homme est un petit monde, et il possède lui aussi les trois niveaux correspondant aux trois groupes d'anges mentionnés plus haut

(כי המלאכים כל א' הוא בחי' פרטית אבל האדם כלול מכל העולמות ולכן נאמר בו נעשה אדם לשון רבים כמ"ש במ"א באריכות), וזו

(car chacun des anges correspond à un niveau particulier, tandis que l'homme comprend tous les mondes ; c'est pourquoi il est dit à son sujet : « Faisons l'homme », au pluriel, comme cela est expliqué ailleurs en détail). Et ce

הבחי' של הכת א' מהשרפים האומרים קדוש פעם א' שתשוקתם לאסתכלא ביקרא דמלכא ומתלהטים ברשפי אש כו'

niveau de la première compagnie, celle des séraphins qui disent « Saint » une fois, dont l'aspiration est « de contempler la gloire du Roi » et qui s'embrasent de flammes ardentes, etc.,

ישנה ג"כ בהאדם והוא בחי' יסוד האש שבלב כי כמו שהגוף האדם מורכב מדי' יסודות גשמיים. וכן הנה"ב [הנפש הבהמית] מורכבת מדי' יסודות רוחניים דנוגה.

existe également chez l'homme : c'est le niveau de l'élément du feu dans le cœur. Car, de même que le corps humain est composé de quatre éléments physiques, l'âme animale est elle aussi composée de quatre éléments spirituels de nogah,

כך גם הנפש האלהית כלולה ומורכבת מדי' יסודות רוחניים דקדושה האלקית (כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"א [חלק א'] פ"ג [פרק ג']). ומשכן יסוד המים הוא במוח ויסוד האש הוא בלב.

De même, l'âme divine est constituée et composée de quatre éléments spirituels de sainteté divine (comme il est écrit dans le Sefer Shel Beinonim, première partie, chapitre 3). L'élément de l'eau a son siège dans le cerveau, et l'élément du feu, dans le cœur.

והנה ענין מזיגות הד' יסודות אינן שוים בכל אדם שיש שיסוד המים בו בתגבורת יותר ויש שבו יסוד האש מתגבר יותר.

Or, le mélange des quatre éléments n'est pas identique chez tous les hommes : chez l'un, l'élément de l'eau est davantage dominant, et chez un autre, c'est l'élément du feu qui prédomine davantage.

37 והוא כמו למשל הגחלים שיש גחלים בוערות שהאש מתלהט בהן בגילוי ויש גחלים עוממות שאין מתלהט בהן האש כ"א יש בהם רק ניצוץ א' בהעלם.

C'est comme, par exemple, des charbons : certains sont ardents, et le feu y flamboie au grand jour ; d'autres sont éteints, et le feu n'y flamboie pas, mais il ne s'y trouve qu'une seule étincelle, cachée.

אך עכ"ז [עם כל זה] כיון שעכ"פ [שעל כל פנים] יש בהם ניצוץ א' לזאת כשמנפחים את הניצוץ שבהם בחזקה אזי הוא מתלהט בהגחלת בבחי' גילוי כו'.

Cependant, puisqu'il s'y trouve malgré tout une étincelle, lorsque l'on souffle fortement sur cette étincelle, le charbon s'embrace au grand jour, etc.

כמ"כ [כמו כן] הוא ג"כ בענין נפש האלהית שבאדם שיש שיסוד האש האלהי שבלבו הוא מתגבר יותר בבחי' גילוי כמשל גחלים בוערות כו'

Il en va de même pour l'âme divine de l'homme : chez l'un, l'élément du feu divin dans son cœur prédomine davantage au grand jour, à l'image des charbons ardents dans l'analogie, etc. ;

ויש שיסוד האש האלהי שבלבו הוא בהעלם שהוא כמו גחלים עוממות שרק ניצוץ א' יש בהם ובבחי' העלם אבל ניצוץ א' יש בכל אחד ואחד מישראל.

chez un autre, l'élément du feu divin dans son cœur est caché, comme des charbons éteints, où ne se trouve qu'une seule étincelle, elle-même cachée. Mais une étincelle se trouve en chacun et chacune d'Israël.

38 ולזה הוא העצה לנפחו בחזקה שאז מתלהט ומתלהב ומתפשט בהגחלת כולו בבחי' גילוי וכמ"כ [וכמו כן] כנפש האלהית שכאדם שצריכים להבעיר הניצוץ שיש ביסוד האש שכלב שיתגלה בבחי' גילוי ע"י שמנפחים בו.

C'est pourquoi le remède consiste à souffler dessus avec force : alors le charbon s'embrase, s'enflamme et le feu se répand ouvertement dans tout le charbon. Il en va de même pour l'âme divine de l'homme : il faut attiser l'étincelle qui se trouve dans l'élément du feu du cœur, afin qu'elle se révèle ouvertement en soufflant dessus.

והוא כל סדר התפלה עד ק"ש [קריאת שמע] שהוא מתבונן בגדולתו ית' איך שאמר והיה העולם אומר ועושה כו'.

Tel est tout l'ordre de la prière jusqu'au Chema, dans lequel on médite sur Sa grandeur, qu'Il soit béni : comment Il a dit et le monde est venu à l'existence, comment Il dit et accomplit, etc.

שזו ההתבוננות שבתפלה עד בכל לבבך שבק"ש [שבקריאת שמע] הוא הכל בבחי' הניפוח שמנפחים את הניצוץ של יסוד האש האלהי שבלבבו שתאיר בבחי' גילוי בלב כו'.

Car cette méditation dans la prière, jusqu'à « de tout ton cœur » dans le Chema, consiste entièrement à souffler : on souffle sur l'étincelle de l'élément du feu divin dans son cœur, afin qu'elle rayonne ouvertement dans le cœur, etc.

39 ובכל לבבך שבק"ש [שבקריאת שמע] מתגלה הניצוץ של יסוד האש האלהי בלב בבחי' גילוי שמתלהט ומתלהב בתשוקה ורשפי אש אליו ית'.

Et, dans « de tout ton cœur » du Chema, l'étincelle de l'élément du feu divin dans le cœur se révèle ouvertement : elle flamboie et s'embrase de désir et d'éclats de feu vers Lui, béni soit-Il.

וזהו ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל] פ"י תוך בניי [בני ישראל] הוא נקודה הפנימית [הפנימיות / הפנימית] של הלב של כאו"א [כל אחד ואחד] מישראל

Et c'est là [le sens de] « Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël » : « au milieu des enfants d'Israël » désigne le point intérieur du cœur de chacun et chacune d'Israël ;

ושם בתוך נקודה פנימית הלב ונקדשתי להיות לכם בוער ברשפי אש ואהבה עזה לאסתכלא ביקרא דמלכא שהוא ית' קדוש ומובדל ואין ערוך אליו כלל.

et là, au cœur du point intérieur du cœur, « Je serai sanctifié » : leur cœur brûle d'éclats de feu et d'un amour ardent, « pour contempler la gloire du Roi », qui, béni soit-Il, est saint et séparé, et auquel rien ne peut être comparé.

ע"כ יהיה נתפס התשוקה אליו ית' על ידי ההתבוננות איך שהוא ית' קדוש כו' בתוך פנימית נקודת הלב שהוא ענין אמירת הקדוש דכת הא'.

C'est pourquoi le désir de Lui, béni soit-Il, suscité par la contemplation de Sa sainteté, etc., se saisit du cœur, dans son point le plus intérieur ; c'est là le pendant, chez l'homme, de la proclamation de « Saint » par la première compagnie.

ובאדם הוא בחי' האהבה דבכל לבבך דהיינו גילוי פנימית הלב בבחי' גילוי ממש להיות הלב מלא וגדוש מאהבת ה' בבחי' כלות הנפש כמ"ש נכספה וגם כלתה נפשי כו'

Chez l'homme, cela correspond au niveau de l'amour de « de tout ton cœur » : autrement dit, le cœur intérieur se révèle effectivement, de sorte que le cœur est plein et déborde d'amour pour D.ieu, dans un état d'expiration de l'âme, comme il est écrit : « Mon âme languit et même se consume », etc.

(וגם הטעם שנק' תוך דכבר נת"ל [נתבאר לעיל] שחיות הנפש המתלבש בגוף נחלק לג' מדרגות היינו ראש גוף רגלים והם ג' בחי' ראש תוך סוף א"כ הלב הוא בחי' תוך וזהו ונקדשתי בתוך כו')

(Il y a aussi une raison pour laquelle on l'appelle « milieu » : il a déjà été expliqué plus haut que la force vitale de l'âme revêtue dans le corps se divise en trois niveaux, à savoir la tête, le tronc et les jambes ; ceux-ci correspondent aux trois niveaux de la tête, du milieu et de l'extrémité. Le cœur étant situé dans le tronc, il est donc le niveau du « milieu ». C'est là le sens de « Je serai sanctifié au milieu », etc. :

שיגע בתוך לבבו ממש וכמ"ש ולעבדו בכל לבבכם וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] עבודה שכלב זו תפלה. אך עיקר פי' בתוך היינו בתוכיות ופנימיות הלב וכמ"ש בד"ה ה' לי בעוזרי בענין פי' קליטה שיהיה נקלט תוך תוכו ופנימיותו.

que cela touche véritablement le milieu de son cœur, comme il est écrit : « Et pour Le servir de tout votre cœur », et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Le service du cœur, c'est la prière. » Mais le sens essentiel de « au milieu » est au cœur même, dans la dimension la plus intérieure du cœur, comme il est écrit dans le maamar commençant par « Havaya est avec moi parmi ceux qui me viennent en aide », à propos du sens de « réception » : que cela soit reçu au plus profond de soi, dans son cœur même et sa dimension intérieure.

ועוד פי' ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל] ונקדשתי ממש וכמ"ש בזהר פקודי דרלי"א ע"א דכד אתקדש שמיה באתגליא שמיה דאתכסיא אסתלק על כורסי יקריה דכתיב ונקדשתי כו' ע"ש ופי' אסתלק שנמשך ממקום גבוה יותר וזהו פי' ונקדשתי והענין כמ"ש במ"א בד"ה צאינה וראינה.

Une autre interprétation de « Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël » est que « Je serai sanctifié » signifie littéralement que Je serai sanctifié. Comme il est écrit dans le Zohar, Pekudei, folio 231a : « Lorsque Son Nom est sanctifié dans la révélation, Son Nom caché s'élève sur le trône de Sa gloire, ainsi qu'il est écrit : "Je serai sanctifié" », etc. Voyez là-bas. Le sens de « s'élève » est qu'il est attiré depuis un lieu plus élevé ; tel est donc le sens de « Je serai sanctifié ». L'idée est celle qui est exposée ailleurs, dans le maamar commençant par « Sortez et voyez »,

בפי' לא זו מחבבה עד שקראה אמי שהוא כמ"ש שאו ידיכם קדש וברכו את הוי' שהצדיקים הם הממשיכים בחי' קדש מקדש העליון שלמעלה מעלה מבחי' קדוש בוי"ו והיינו ע"י נשיאות ידיהם ביחו"ע [ביחודא עילאה] ויחו"ת [ויחודא תתאה] למסור נפשו באחד בק"ש [בקריאת שמע]

à propos de l'explication de « Il ne cessa de la chérir jusqu'à ce qu'Il l'appela "Ma mère" » : c'est ce qui est écrit : « Levez vos mains dans la sainteté (kodesh) et bénissez Havaya », car les justes sont ceux qui attirent le niveau de kodesh depuis le Kodesh supérieur, qui est très au-dessus du niveau de kadosh écrit avec un vav ; cela se fait en levant leurs mains dans l'unité supérieure (yi'houda ila'a) et l'unité inférieure (yi'houda tata'a), pour donner leur âme en disant « Un » dans le Chéma ;

ולכן קראה הקב"ה אמי שהם הממשיכים בחי קדוש בוי"ו כו' ע"ש באריכות וזהו פי' ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל] שע"י שנתפס ההתפעלות מקדושתו ית' בתוכיות הלב של נשיי [נשמות ישראל] להיות בבחי' שאו ידיכם כו'

et c'est pourquoi le Saint béni soit-Il l'appela « Ma mère », car ils sont ceux qui attirent le niveau de kadosh écrit avec un vav, etc. ; voyez là-bas longuement. Et tel est le sens de « Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël » : le bouleversement suscité par Sa sainteté, qu'Il soit béni, saisit le tréfonds du cœur des âmes d'Israël, de sorte qu'elles soient dans la disposition de « Levez vos mains », etc.,

ע"י ממשיכים ממש קדושתו ית' דהיינו שממשיכים מבחי קדש העליון להיות בחי קדוש וזהו מ"ש שם אסתלק על כורסי יקריי [יקריה] שנמשך האור בז"א מבחי קדש העליון כו'.

par cela, ils attirent effectivement Sa sainteté, qu'Il soit béni ; c'est-à-dire qu'ils attirent depuis le niveau du Kodesh supérieur, afin que se manifeste le niveau de kadosh. Et c'est ce qui est dit là-bas : « Il s'élève sur le trône de Sa gloire » : la lumière est attirée dans le Zeir Anpin (les attributs émotionnels) depuis le niveau du Kodesh supérieur, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] ברע"מ [ברע"א מהימנא] פי אמור דצ"ג ע"א וכיון דישראל קא מקדשי כו' נהיר ההוא קדש כו' וכדין אקרי לעילא קדוש כו' על כורסיא דאיהו שמים כו' ע"ש) :

Et c'est ce qui est dit dans le Raaya Mehemna, Parshas Emor, folio 93a : « Et puisque Israël sanctifie », etc., « ce Kodesh brille », etc., « et alors, Il est appelé en haut Kadosh », etc., « sur le trône, qui est le ciel », etc. ; voyez là-bas.)

40 ו ואח"כ כת ב' אומרים ב"פ [כ' פעמים] קדוש הענין כי בחי הקדוש הא' הוא העלאה ממטה למעלה שהשרפים רוצים ליכלל בא"ס ב"ה לאסתכלא כו' וזוהי בחי כת הא'.

6. Ensuite, la deuxième classe dit « Saint » deux fois. L'explication est la suivante : le premier « Saint » est une élévation d'en bas vers le haut, car les séraphins désirent être absorbés dans l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, « pour contempler », etc. ; c'est là le niveau de la première classe.

אך בחי כת הב' שאומרים פעם ב' קדוש הוא שחפצים להיות ג"כ המשכה מלמעלה למטה להיות

Mais le niveau de la deuxième classe, qui dit « Saint » une seconde fois, exprime son désir qu'il y ait également un influx d'en haut vers le bas ; car

כי צמאון השרפים הוא להדבק בסוכי"ע ובבחי"י ביטול עצמותם דוקא מכל וכל. אבל כת הב' רוצים וחפצים בהמשכת אור א"ס ב"ה למטה.

la soif des séraphins est de s'attacher à la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), précisément par l'annulation (bitoul) totale de leur être même; mais la deuxième classe veut et désire que la Lumière infinie (Or Ein Sof), bénie soit-Il, soit attirée en bas.

(ועמ"ש בד"ה שחורה אני הנ"ל בענין ההפרש שבין שרפים האומרים קדוש ובין האופנים שאומרים ברוך, ועוד יש להעיר ממ"ש במ"א ע"פ אז ישיר משה ובנ"י [ובני ישראל] שענין הברכה ברוך אתה כו')

(Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Je suis noire», mentionné plus haut, au sujet de la différence entre les séraphins, qui disent «Saint», et les ofanim, qui disent «Béni». On peut également relever ce qui est écrit ailleurs à propos du verset «Alors Moché et les enfants d'Israël chantèrent»: le sens de la bénédiction «Béni sois-Tu», etc.,

מן העולם ועד העולם שיהיה בחי' עלמא דאתכסיא ובחי' סוכי"ע שהוא בחי' ביטול דכולא קמ"י [קמיה] כלא חשיב נמשך בגילוי גם בעלמא דאתגליא וראו כל בשר כו',

«d'un monde à l'autre», est que le niveau du monde caché (alma de'iskasya) et celui de la lumière qui entoure tous les mondes, où «tout devant Lui est considéré comme rien», soient également attirés ouvertement dans le monde révélé: «et toute chair verra», etc.

ועד"ז הוא ענין עבודת כת המלאכים האומרים ב"פ [ב' פעמים] קדוש שהוא המשכה מלמעלה למטה אמנם מעלת הכת הראשונה הוא כענין מש"ש [מה שכתוב שם] אבל עבודת הלויים מדה אחרת היתה בם והיא ממטה למעלה כו'

De même, le service de la classe d'anges qui dit «Saint» deux fois consiste en un influx d'en haut vers le bas. Cependant, la qualité supérieure de la première classe correspond à ce qui est écrit là: «Mais le service des Lévites était d'une autre nature, et il allait d'en bas vers le haut», etc. :

שלא יהיה בחי' ומדרגת עלמא דאתגליא נראה לבחי' ומדרגה כלל ולא יהיה תופס מקום כלל כמ"ש אתה הוא ה' לבדך כו' עד ולכן הפך ים ליבשה

le niveau et le rang du monde révélé ne doivent apparaître comme aucun niveau ni aucun rang, et ne doivent occuper aucune place, comme il est écrit: «Tu es Havaya, Toi seul», etc., jusqu'à: «et c'est pourquoi Il transforma la mer en terre sèche».

והיינו התכללות הברואים שבעלמא דאתגליא עד עלמא דאתכסיא ממש וכדפי' במ"א שהוא עליות הבריאה באצילות ולא בחי' המשכת הארה לבד מעלמא דאתכסיא כו' ועד"ז הוא ענין הכת הא' שאומרים פ"א קדוש שהוא ליכלל בעלמא דאתכסיא)

C'est-à-dire l'inclusion des créatures du monde révélé dans le monde caché lui-même, comme cela a été expliqué ailleurs : il s'agit de l'élévation de Béria en Atsilout, et non du simple influx d'une illumination provenant du monde caché, etc. De même, la première classe, qui dit « Saint » une fois, vise à être absorbée dans le monde caché.)

(ועיין מ"ש לקמן פ' בהר ע"פ כי תבואו אל הארץ בענין אהבה שמבחי' אש כו').

(Voir aussi ce qui est écrit plus loin, dans la paracha Behar, sur le verset « Quand vous arriverez dans le pays », à propos de l'amour qui relève de l'aspect du feu, etc.)

ובאדם שהוא עולם קטן יש בחי' זו ג"כ והוא בחי' ומדרגת אהבת בכל נפשך שלאחר אהבה דבכל לבבך

Chez l'homme, qui est un petit monde, il existe aussi ce niveau : c'est le niveau et le degré de l'amour de « de toute ton âme », qui vient après l'amour de « de tout ton cœur » ;

שהוא ג"כ המשכה מלמעלה למטה להיות התקשרות חב"ד [חכמה בינה ודעת] של האדם ולכושי הנפש מודו"מ [מחשבה דבור ומעשה] בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] דא"ס ב"ה שבתורה ורצונו העליון ב"ה שבמצות

lui aussi consiste en un influx d'en haut vers le bas : les 'Hokhma, Bina et Daat de l'homme, ainsi que les vêtements de l'âme — la pensée, la parole et l'action — doivent être liés aux 'Hokhma, Bina et Daat de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, qui se trouvent dans la Torah, et à Sa volonté suprême, bénie soit-Il, qui se trouve dans les mitsvot ;

וגם בכל נפשך כפשוטו אפילו נוטל את נפשך ע"ד מ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' שהוא מסירת הנפש והרצון להיות לו רק רצון א' לה,

et « de toute ton âme » au sens littéral aussi, « même s'Il prend ton âme », comme il est écrit : « Qui ai-je dans les cieux ? Et avec Toi, je ne désire rien », etc. : c'est le don de son âme et de sa volonté, afin de n'avoir qu'une seule volonté, pour D.ieu.

(ומ"מ אינו דומה לביטול דשרפים דהתם רצונם ליפרד מן הפתילה מעצמו לאסתכלא כו' והיא בחי' העלאה משא"כ בכל נפשך שעושה ההסכם שאפילו נוטל כו' אין זה העלאה לבדה דאדרבה הוא חפץ ג"כ בעסק התורה ומצות

(Néanmoins, cela ne ressemble pas à l'annulation des séraphins : là, leur volonté est de se séparer d'elle-même de la mèche, « pour contempler », etc., et c'est un aspect d'élévation. En revanche, pour « de toute ton âme », lorsqu'on prend la résolution que « même s'Il prend », etc., il ne s'agit pas seulement d'une élévation ; au contraire, on désire aussi s'adonner à la Torah et aux mitsvot,

רק שעושה ההסכם שאפילו נוטל כו' והסכם זה הוא מ"ע [מצות עשה] רמה ונשאה כי מצות בכל נפשך אפי' [אפילו] נוטל כו' הוא ממנין המצות כנודע, וע' ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' אמור צ"ג א' דאסתלק ו' רזא דשמים כו'

on prend seulement la résolution que « même s'Il prend », etc. Or cette résolution est une mitsva positive sublime et élevée, car la mitsva de « de toute ton âme, même s'Il prend », etc., figure parmi les commandements, comme on le sait. Voir aussi le Raaya Mehemna, paracha Emor, 93a : « le vav, mystère des cieux, s'élève », etc. ;

דהיינו שהקדוש הא' זהו בחי' העלאה, והיינו כמ"ש בכהאריז"ל [בכתבי האריז"ל] שלהיות יחוד או"א [אבא ואימא] הוא ע"י העלאת מ"נ [מיינ נוקבין] במס"נ [במסירות נפש] כי כדי לעורר בחי' א"ס להיות המשכת אור חדש בח"ע [בחכמה עילאה] כו'

c'est-à-dire que le premier « Saint » est l'aspect de l'élévation. C'est ce qui est écrit dans les écrits de l'Arizal, de mémoire bénie : l'union d'Abba et Imma ('Hokhma et Bina) s'accomplit par l'élévation des mayin noukvin (eaux féminines) au moyen du sacrifice de soi (messirout néfesh) ; car, afin d'éveiller l'aspect de l'Infini (Ein Sof), pour qu'un influx de lumière nouvelle pénètre dans la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ila'a), etc.,

הוא ע"י שהאדם מעורר בחינת א"ס בנפשו למס"נ [למסירות נפש] באחד שהוא בחי' בלי גבול של הכלי וזהו ענין קדוש דשרפים ממעל לו ממעל לבחי' ו' כדין נהיר ההוא קדש בהו בבחי' ו' מת"ת [מתפארת] דאימא נעשה כתר לז"א.

cela se fait lorsque l'homme éveille l'aspect de l'Ein Sof dans son âme, afin de se donner entièrement au moment de « Un », ce qui est l'aspect de l'illimitation du réceptacle. Tel est le sens du « Saint » des séraphins, « au-dessus de Lui », au-dessus de l'aspect du vav : alors, « ce kadoch brille » en eux, dans l'aspect du vav ; du Tiferet d'Imma est formé un Kéter pour le Zeir Anpin.

ואח"כ קדוש הב' זהו ההמשכה שע"י תורה. וקדוש הג' זהו ההמשכה שע"י מצות (וכמבואר לקמן וכן מובן ממ"ש ברע"מ [ברע"א מהימנא] שם):

Ensuite, le deuxième « Saint » désigne l'effusion qui s'opère par la Torah, et le troisième « Saint », l'effusion qui s'opère par les mitsvot. (Comme cela sera expliqué plus loin, et comme on le comprend également de ce qui est écrit dans le Raaya Mehemna, là-bas.)

41 ז וכת אחת אומרת קדוש ק"ק [קדוש קדוש] ובח"י זו של כת הג' ישנה ג"כ בעבודת האדם למטה והוא בח"י בכל מאדך שבק"ש [שבקריאת שמע]

7. « Et un groupe proclame: "Saint, saint, saint." » Ce niveau du troisième groupe existe également dans le service de l'homme ici-bas: c'est le niveau de « de toute ta force » (me'odekha) dans le Chema;

כי מאד פי' בלי גבול והוא בח"י א"ס למעלה מהכלים וצריכים להמשיך הבח"י מאד בח"י א"ס למטה והוא ע"י המצות.

car me'od signifie sans limite, et désigne le niveau de l'Infini (Ein Sof), au-dessus des réceptacles; il faut faire descendre en bas le niveau de me'od, le niveau de l'Infini, et cela se fait par les mitsvot.

42 ולכן מברכים עליהם אשר קדשנו במצותיו שממשיכים ע"י המצות בח"י קדוש גם למטה כו' וכן על התורה מברכים אשר קדשנו כו' על דברי תורה.

C'est pourquoi, à leur sujet, nous récitons la bénédiction: « Qui nous a sanctifiés par Ses commandements »: car, par les mitsvot, nous attirons aussi ici-bas le niveau de « sainteté », etc. De même, au sujet de la Torah, nous récitons la bénédiction: « Qui nous a sanctifiés », etc., « à propos des paroles de Torah ».

והענין יובן ע"ד מ"ש ברכו ה' מלאכיו גבורי כח כו' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו.

On comprendra la chose à la lumière de ce qui est écrit: « Bénissez Havaya, Ses anges, puissants par leur force », etc., « toutes Ses armées, Ses serviteurs, qui accomplissent Sa volonté ».

43 ופי' עושי רצונו היינו שעושים אצלו ית' בחי' רצון שירצה להשפיל עצמו להתהוות העולמות שמצד עצמו אין שייך בו בחי' רצון שירצה להתהוות העולמות שהוא א"צ [אין צריך / אינו צריך] להם כמ"ש אני הוי' לא שנית

Le sens de « ceux qui accomplissent Sa volonté » est qu'ils font naître en Lui, béni soit-Il, une volonté : celle de vouloir s'abaisser pour faire advenir les mondes. Car, de Lui-même, il ne peut être question d'une volonté qu'Il voudrait que les mondes adviennent, puisqu'Il n'a pas besoin d'eux, comme il est écrit : « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé. »

ואף שהתורה קדמה אלפים שנה לעולם הרי הוא ית' נעלה מאד מן האלפים שהם בחי' חכמה ובינה אאלפך חכמה אאלפך בינה כי כולם בחכמה עשית כתיב שגם החכמה עילאה נחשבת כעשייה גופנית אצלו יתברך.

Et bien que la Torah ait précédé le monde de deux mille ans, Lui, béni soit-Il, est infiniment plus élevé que ces « milliers » (alafim), qui correspondent aux niveaux de 'Hokhma et de Bina, [comme dans] « Je t'enseignerai (a'alefkha) la sagesse, Je t'enseignerai la compréhension ». Car il est écrit : « Tu les as tous faits avec sagesse » ; ainsi, même la 'Hokhma supérieure est considérée comme une action physique à Son égard, béni soit-Il.

אך הנה המשכת רצון זה היה תחלה מצד עצמו בחסד חנם וכמ"ש ותורת חסד והיינו לפי כי ואדם אין לעבוד כו', אבל עכשיו צ"ל אתערותא דלתתא לעורר המשכה זו.

Cependant, à l'origine, cette volonté fut suscitée de Son propre côté, par pure bonté, comme il est écrit : « et une Torah de bonté » ; cela, parce que « il n'y avait pas d'homme pour travailler », etc. Mais à présent, un éveil d'en bas doit susciter cette émanation.

44 וזהו מלאכיו גבורי כח באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] ועי"ז מעוררים כביכול למעלה המשכת הרצון וזהו עושי רצונו שעושים לו רצון שירצה להניח את אורו כביכול עלהצד ולירד לצמצם א"ע [את עצמו] כו',

Et telle est [la signification de] « Ses anges, puissants en force », par l'éveil d'en bas ; par là, ils éveillent en haut, pour ainsi dire, le déploiement de la volonté. Et telle est la signification de « qui accomplissent Sa volonté » : ils Lui donnent une volonté, afin qu'Il veuille mettre Sa lumière de côté, pour ainsi dire, et descendre pour se contracter Lui-même, etc.

והנה עיקר המשכה זו הוא ע"י תורה ומצות שע"י עושים לו רצון כביכול שירצה להיות מלך העולם וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ ועשיתם אותם אתם כתיב כאילו עשאוני,

Or, le principal [moyen] de ce déploiement est la Torah et les mitsvot : par elles, on Lui donne une volonté, pour ainsi dire, afin qu'Il veuille être le Roi du monde. Comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie, à propos du verset « Et vous les accomplirez » : « Il est écrit "vous" (atem), comme s'ils M'avaient fait » ;

דהיינו שממשיכים שיעור קומה בחי' כמראה אדם שהוא המשכה להיות מקור וחיות להתהוות העולמות כו'

c'est-à-dire qu'ils attirent le shiour komah (la stature complète), le niveau de « l'apparence d'un homme », déploiement qui devient une source et une force vitale pour la formation des mondes, etc.

[עמ"ש מזה ע"פ צאינה וראינה ועמ"ש בד"ה לסוסתי בשה"ש [בשיר השירים] בענין כי אמרתי עולם חסד יבנה].

[Voir ce qui est écrit à ce sujet sur le verset « Sortez et voyez », ainsi que ce qui est écrit dans le discours commençant par « À ma jument », dans le Shir HaShirim, au sujet de « Car j'ai dit : le monde sera bâti par la bonté ».]

45 וזהו פ"י הברכה של כל המצות ברוך אתה הוי' ברוך הוא המשכה שיהיה הוי' אלקינו בגילוי לנשמות הצדיקים ושיהיה מלך העולם גם בחיצוניות העולמות, אשר

Et telle est la signification de la bénédiction prononcée sur toutes les mitsvot : « Béni sois-Tu, Havaya » : « béni » signifie un déversement, afin que « Havaya, notre D.ieu » se révèle aux âmes des justes, et qu'Il soit également « Roi du monde » dans la dimension extérieure ('hitsoniyout) des mondes. « Qui

קדשנו במצותיו פ"י אשר הוא נתינת טעם שהכח להמשכה זו הוא מפני שקדשנו במצותיו לכך יכולים להמשיך הרצון על ידי המצות שירצה להיות מלך העולם.

nous a sanctifiés par Ses commandements » : le mot « qui » (acher) donne une raison : le pouvoir d'opérer ce déversement vient de ce qu'Il nous a sanctifiés par Ses commandements ; c'est pourquoi nous pouvons, par les mitsvot, déverser la volonté qu'Il veuille être Roi du monde.

(ועמ"ש מענין זה בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע גבי פי עושי דברו כו' וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] לקמן בפ"י כי אני ה' מקדשכם):

(Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Lorsque les enfants d'Israël ont dit “Nous ferons” avant “Nous écouterons” », à propos de l'explication de « ceux qui accomplissent Sa parole », etc. ; et comme cela sera expliqué plus loin, dans l'explication de « Car Je suis Havaya, qui vous sanctifie ».)

46 ח והנה בדרך פרט יש חילוק בין ענין ההמשכה שע"י עסק התורה לענין ההמשכה שע"י המצות שע"י התורה ממשיכים מפנימיות ע"י העסק בתורה שבכתב ותורה שבעל פה כי מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה.

8. Or, en particulier, il existe une différence entre l'influx suscité par l'étude de la Torah et celui suscité par les mitsvot. Par la Torah, on suscite un influx depuis la dimension intérieure (pni-miyout), en étudiant la Torah écrite et la Torah orale, car « Mal'hout est la bouche ; la Torah orale, nous l'appelons ainsi ».

וכמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] מתניתין מלכתא שהוא הדבור שמדבר בדברי תורה שמלובש בו דבר ה' כמ"ש ואשים דברי בפ"ך ועל ידי העסק במצות מעשיות ממשיכים מבחי' חיצונית

Comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Notre Michna est une reine » ; c'est la parole par laquelle on prononce des paroles de Torah, où la parole de D.ieu est revêtue, ainsi qu'il est écrit : « J'ai mis Mes paroles dans ta bouche. » Et par la pratique des mitsvot, on suscite un influx depuis le niveau de la dimension extérieure ('hitsoniyout),

כמו מצות צדקה שהוא בחי' השפעה להחיות רוח שפלים כמ"כ [כמו כן] ממשיך מלמעלה שיושפע להחיות רוח שפלים ולב נדכאים. (ועמ"ש מזה בד"ה וידבר אלקים את כל הדברים האלה).

comme la mitsva de la charité, qui consiste à donner afin de « ranimer l'esprit des humbles » ; de même, on suscite d'en haut un influx destiné à « ranimer l'esprit des humbles » et « le cœur des contrits ». (Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Et D.ieu prononça toutes ces paroles ».)

והנה אלו הכי בחי' של תורה ומצות כתיב בקי"ש [בקריאת שמע] תחלה כתיב ודברת כם שהדבור הוא לשון הנהגה

Or, ces deux niveaux, celui de la Torah et celui des mitsvot, sont mentionnés dans le Chema : il est d'abord écrit : « Tu en parleras » (bam), et la parole est un terme qui désigne la conduite ;

והיא שעל ידי עסקו בתורה ימשיך וינהיג בחי אור א"ס ב"ה במ ר"ל [רוצה לומר] בדברי תורה שמדבר ועי"ז ממשיך המשכה זו בפנימית העולמות וזהו בחי הקדוש הב'.

cela signifie que, par son étude de la Torah, il suscitera et conduira le niveau de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, « en eux », c'est-à-dire dans les paroles de Torah qu'il prononce ; ainsi, il suscite cet influx dans la dimension intérieure des mondes. C'est là le niveau du deuxième « Saint ».

47 ואח"כ כתיב וקשרתם שהוא מצות מעשיות שכל המצות הוקשו לתפילין והטעם הוא מפני שעיקר הכוונה פנימית של כל המצות הוא הכל להמשיך בחי אחד למטה.

Et ensuite, il est écrit : « Et vous les attacherez », ce qui désigne les mitsvot pratiques, car toutes les mitsvot sont assimilées aux tefillin. La raison en est que l'intention intérieure essentielle de toutes les mitsvot consiste entièrement à faire descendre ici-bas le niveau de « Un ».

וזה מפורש יותר במצות תפילין שכותבין בהם אחד על קלף גשמי וכן במזוזה וממנו נלמוד על כל המצות שהכוונה הפנימית הוא הכל להמשיך בחי אחד למטה, וזהו בחי של כת הג' שאומרים ג"פ [ג'] קדוש [פעמים]

Cela apparaît plus explicitement dans la mitsva des tefillin, où « Un » est écrit sur un parchemin matériel, et de même dans la mezouza ; nous en apprenons la finalité de toutes les mitsvot : l'intention intérieure consiste entièrement à faire descendre ici-bas le niveau de « Un ». Tel est le niveau de la troisième catégorie, qui dit trois fois « Saint » ;

דהיינו כמ"ש קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו מלא כל הארץ דייקא להיות ההמשכה בעשייה הגשמית והוא המשכת בחי מאדך אור א"ס שבלי גבול למטה

c'est-à-dire, comme il est écrit : « Saint, saint, saint est Havaya des Armées ; toute la terre est remplie de Sa gloire ». « Toute la terre est remplie » précisément : afin que l'effusion descende dans l'action matérielle. C'est là l'effusion du niveau de « ta force » (me'odekha), la Lumière infinie (Or Ein Sof), qui est sans limite, jusque dans les mondes inférieurs.

(ודרך כלל המשכה זו היא ע"י תורה ומצות ודרך פרט ע"י מצות נמשך הגילוי גם בחיצוניות יותר וכמ"ש במ"א ע"פ ויעש דוד שם, ולכן הן ב' בחי קדוש ושניהם המשכות מלמעלה למטה.

(De manière générale, cette effusion se fait par la Torah et les mitsvot ; de manière particulière, par les mitsvot, la révélation est également attirée dans la dimension plus extérieure, comme il est écrit ailleurs à propos du verset : « Et David se fit un nom. » C'est pourquoi il y a deux niveaux de « Saint », tous deux étant des effusions de haut en bas.

והם בחי' בכל נפשך ובכל מאדך לבד הקדוש הראשון שמלמטה למעלה כו' בחי' בכל לבבך.

Ils correspondent à «de toute ton âme» et à «de toute ta force», à l'exception du premier «Saint», qui va de bas en haut, etc., et correspond au niveau de «de tout ton cœur».

ומי"ש במי"א כמה פעמים דבחי' בכל מאדך הוא האה"ר [האהבה רבה] שלמעלה מהכלי אינו סותר למי"ש [למה שכתוב], כי כאן נדרש לפי המאמר דבכל מאדך הוא בכל ממונך דהיינו מצות צדקה שהיא כללות המצות,

Ce qui est écrit à plusieurs reprises ailleurs — que le niveau de «de toute ta force» est le grand amour (ahava rabba), qui dépasse le réceptacle — ne contredit pas ce qui est écrit ici. Car ici, l'explication suit l'interprétation selon laquelle «de toute ta force» signifie «de toute ta fortune», c'est-à-dire la mitsva de la charité, qui est l'expression générale et collective des mitsvot;

ועוד דגם כאן הכוונה דבחי' מאד הוא בלי גבול רק שהוא דרך המשכה מלמעלה למטה וכמי"ש רחבה מצותך מאד שהמצות הן כלי לגילוי בחי' מאד כדפי' פסוק זה באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה נודע דבאתערותא דלתתא ע"ש):

et de plus, même ici, l'idée est que le niveau de me'od est sans limite; seulement, il s'agit d'une effusion de haut en bas. Comme il est écrit: «Ton commandement est extrêmement (me'od) vaste»: les mitsvot sont un réceptacle pour la révélation du niveau de me'od, comme ce verset est expliqué dans Iggeres HaKodesh, dans le passage qui commence par «Il est connu que par un éveil d'en bas»; voir là-bas.)

48 ט אני ה' מקדשכם. פי' שבא לומר איך הכח באדם שע"י מצוה מעשיות וד"ת [ודברי תורה] המדברים מהמצות מעשיות ימשיך עי"ז גילוי אור א"ס ב"ה ממש דלית מחשבה תפיסא ביה כלל. לזה אמר אני הו"י מקדשכם.

9. « Je suis Havaya, qui vous sanctifie. » Cela vient expliquer comment l'homme a le pouvoir, par les mitsvot pratiques et par les paroles de Torah qui traitent des mitsvot pratiques, d'attirer ainsi une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, Lui que « nulle pensée ne peut saisir » en aucune manière. C'est pourquoi Il dit : « Je suis Havaya, qui vous sanctifie. »

פ"י הוי"ה הוא סדר ההמשכה שכל המשכה מלמעלה למטה נמשך ע"י אותיות שם הוי"ה שהיו"ד מורה על הצמצום שצריך להיות תחלה כדי שיוכל להיות ההמשכה והה' שיש לו אורך ורוחב מורה על ההתפשטות.

Cela signifie que Havaya est l'ordre selon lequel s'opère l'attraction : toute attraction du haut vers le bas s'effectue par les lettres du Nom Havaya. Le youd indique le tsimtsoum (contraction), qui doit nécessairement précéder l'attraction pour qu'elle puisse avoir lieu ; et le hé, qui possède longueur et largeur, indique l'expansion.

49 ואח"כ הוי"ו הוא ההמשכה לבחי' ה' תתאה בהבראם בה' בראם. ולכן אומר אני הוי"ו מקדשכם שלהיות המשכת בחי' קדוש ומובדל אור א"ס ב"ה ע"י התורה ומצות מעשיות שאינו בערך כו'

Et ensuite, le vav est l'effusion vers le niveau du hé inférieur: «Lorsqu'ils furent créés» (behibar'am), «c'est par un hé qu'Il les créa». C'est pourquoi Il dit: «Je suis Havaya, qui vous sanctifie»: car l'effusion du niveau de sainteté et de séparation, la Lumière infinie, béni soit-Il, par la Torah et les mitsvot pratiques, n'est pas à leur mesure, etc.,

אני עושה זאת לכם וממשיך לכם סדר המשכת קדושה עליונה ע"י אותיות שם הוי"ה ואני היינו א"ס ב"ה עצמו שהוא ית' הנותן כח זה שנוכל להמשיך את אור א"ס ב"ה ע"י תומ"צ [תורה ומצות],

«Moi», Je fais cela pour vous et fais descendre pour vous l'ordre de l'effusion de la sainteté suprême par les lettres du Nom Havaya ; et «Moi», c'est l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, Lui-même, qui, béni soit-Il, donne ce pouvoir, afin que nous puissions faire descendre la Lumière infinie, béni soit-Il, par la Torah et les mitsvot

(ועמ"ש במ"א בד"ה כיום השמיני עצרת גבי תתן אמת ליעקב כו' ומ"ש בד"ה זכור את יום השבת שזהו ענין מתן תורה שאז ניתן הכח הזה כו' ע"ש).

(Et voyez ce qui est écrit ailleurs, dans le maamar commençant par «Le huitième jour, une assemblée», à propos de «Donne la vérité à Yaakov», etc., ainsi que ce qui est écrit dans le maamar commençant par «Souviens-toi du jour du Chabbat»: c'est là le sens du don de la Torah, lorsque ce pouvoir fut donné, etc. ; voyez là-bas.)

רק שמתחלה צ"ל ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל] פ"י שאנו צריכים להכין הכלי שיהיה בחי' קדושתו נתפס בתוכיות בניי [בני ישראל] שהוא בחי' קדוש הא'

Seulement, il faut d'abord: «Et Je serai sanctifié au milieu des enfants d'Israël». Cela signifie que nous devons préparer le réceptacle, afin que le niveau de Sa sainteté prenne place au plus intime des enfants d'Israël, ce qui correspond au premier «Saint» ;

שהוא מה שיהיה גילוי פנימי [פנימיות / פנימית] נקודת הלב שהוא בחי' יסוד האש האלהי שבלב שיהיה בוער לבחי' קדוש הוא א"ס ב"ה ע"ד הכת הא' שהם השרפים.

c'est-à-dire que se révèle le noyau intérieur du point du cœur, qui est l'élément du feu divin dans le cœur, afin qu'il brûle vers le niveau de «Saint», qui est l'Infini, béni soit-Il, à la manière du premier groupe, celui des séraphins.

50 ואז עי"ז אני ה' מקדשכם שע"י תומ"צ [תורה ומצות] מעשיות יומשך קדוש זה מלמעלה למטה בכלים של כל המ"ע [המצות עשה] וענפיהן ושמירת מל"ת [מצות לא תעשה] וענפיהן ומצות דרבנן.

Et alors, par cela, «Je suis Havaya, qui vous sanctifie»: par la Torah et les mitsvot pratiques, cette sainteté sera attirée d'en haut vers le bas, dans les réceptacles de toutes les mitsvot positives et de leurs ramifications, ainsi que de l'observance des mitsvot prohibitives et de leurs ramifications, et des mitsvot rabbiniques.

והוא כמו עד"מ אש הגשמי שע"י האש נעשים כל הכלים שכל כלי שרוצה לעשות מכסף או מזהב עשייתה העיקרי הוא להבעירה באש תחלה ואח"כ יעשנה

C'est comparable, à titre d'analogie, au feu matériel: tous les réceptacles sont façonnés grâce au feu. En effet, pour tout réceptacle que l'on souhaite fabriquer en argent ou en or, l'essentiel de sa fabrication consiste à le chauffer d'abord au feu, puis à le façonner

ויחליקנה, כמ"כ [כמו כן] למעלה דכתיב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב ריבוי הכלים הם המצות דאורייתא ודרבנן וענפיהן כנ"ל ויין מלכות רב הוא ההמשכה שממשיכים בכלים אלו,

et à le lisser. Il en va de même en haut, comme il est écrit: «Des récipients de diverses sortes, et du vin royal en abondance»: les nombreux réceptacles sont les mitsvot de la Torah et des Sages, ainsi que leurs ramifications, comme mentionné ci-dessus; et le «vin royal en abondance» désigne le flux attiré dans ces réceptacles.

אך עשיית כל הכלים הוא ע"י הבחי' יסוד האש האלהי שהוא בחי' השרפים שע"י יכולים לעשות כל הכלים הנ"ל.

Mais la fabrication de tous les réceptacles s'accomplit par le niveau de l'élément du feu divin, qui est le niveau des séraphins; c'est grâce à lui que l'on peut fabriquer tous les réceptacles mentionnés ci-dessus.

51 והנה תחלה כתיב ולא תחללו כו' כי כל הנ"ל דבחי ונקדשתי ובחי מקדשכם זהו בחי ועשה טוב.

Or, il est d'abord écrit : « Vous ne profanerez pas », etc., car tout ce qui a été dit plus haut, le niveau de « Je serai sanctifié » et celui de « qui vous sanctifie », relève du niveau de « faire le bien ».

אך תחלה צ"ל סור מרע בתכלית וע"ז כתיב תחלה ולא תחללו את שם קדשי שלא תעשו בחי חלל והפסק המפסיק ח"ו [חס ושלום] בין האדם לבין אבינו שבשמים.

Mais il faut d'abord « s'écarter du mal », de façon absolue. À ce sujet, il est d'abord écrit : « Vous ne profanerez pas Mon saint Nom » : vous ne devez pas créer un vide (chalal) et une interruption qui sépare, à D.ieu ne plaise, une personne de notre Père qui est dans les cieux.

52 והיינו כמ"ש עונותיכם היו מבדילים ביניכם ובין כו' שע"י העוונות עושים בחי חלל המפסיק ואז לא יועיל הניפוח בהניצוץ יסוד האש האלהי שבלב שמתכבה ע"ז.

C'est là ce qui est écrit : « Vos fautes ont établi une séparation entre vous et... », etc. : par les fautes, on crée un vide qui fait séparation ; alors, souffler sur l'étincelle de l'élément du feu divin qui se trouve dans le cœur ne sert à rien, car elle s'éteint ainsi.

וזוהו ולא תחללו ע"י שתהיו בחי סור מרע בתכלית ואז יוכל להיות ונקדשתי בתוך כו'

Et c'est là le sens de « Vous ne profanerez pas » : en étant au niveau de « se détourner du mal » de façon absolue ; alors seulement, il pourra y avoir « Je serai sanctifié au milieu... », etc.,

ואח"כ ממילא יהיה אני הוי' מקדשכם כנ"ל ועמ"ש כה"ג [כהאי גוונא] בד"ה במדבר סיני באהל מועד כו',

et ensuite, de ce fait, il y aura « Je suis Havaya, qui vous sanctifie », comme indiqué plus haut. Voyez aussi ce qui est écrit dans le même esprit dans le discours commençant par « Dans le désert du Sinaï, dans la Tente d'Assignation », etc. :

שמתחלה צ"ל בחי יציאת מצרים שהוא סור מרע ואזי אח"כ יוכל לבא לידי בחינות ומדרגת מדבר סיני ואהל מועד כו' ע"ש:

où il est expliqué qu'il faut d'abord atteindre le niveau de la Sortie d'Égypte, qui est « se détourner du mal » ; ensuite, on pourra parvenir aux niveaux et au degré du « désert du Sinaï » et de la « Tente d'Assignation », etc. Voyez là-bas.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak